T. 10175
CL. 46856
1894

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமாமுனிவர்
அருளிச்செய்த

பூரணசூத்திரம் - உ௱௰௬.

இஃது,
சரவணபுரம்,
சண்முகமுதலியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை-புரசை.
ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்கள்குமாரர்
இராகவப்பிள்ளை
அவர்களது
விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897 ௵.

T.10176

கடவுள் துணை,

அகஸ்தியமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பூரணசூத்திரம் - ௨௱௰௬.

காப்பு.

ஓடியமோர்தந்திமுகன்றனைப்பணிந்து
உரைத்திடுவேன்பூரணசூத்திரத்தையானுந்
தேடியதோர்மந்திரத்தாலஷ்டசித்தித்
திறமாகவுரைக்கின்றேன்யோகியோர்க்குங்
கூடியதோர்கர்தமதைச்சிதம்பரத்தில்
குணமானகாலதனைக்கூட்டிமூட்டி
ஆடியதோரைம்புலனைமூலத்துள்ளே
அமைத்திட்டமூலகணபதியேகாப்பு,
ஒன்றானபூரணமுமாறுதார
முரைத்ததற்குமேலாறுங்கொண்ணூற்றாறும்
பண்டானதீட்சைபதினொன்றும்ரெட்டி.
பத்துடனேமுப்பத்திரண்டுதீட்சை
உண்டானசமாதிகற்பம்வாசிநேர்மை
யுறைப்பானசிவயோகம்பிராணயந்தான்

வசமானஅச்சிவகணபதிதேவாவென்று
வாழ்த்திடாகுண்டலித்தாய்வணங்குந்தானே. ௬
வணங்குவதுக்கிப்படிநீசக்கரத்தை
வரிசையாய்க்கீறியேயட்சரங்கள்
பிணங்காமல்ஈங்காரம்நடுவேயிட்டு
பேரானகோணமைந்திலேத்துமிட்டு
இணங்கவேதூபநைவேத்யத்தோடு
இலட்சமுருவேற்றிடக்குண்டலிதானென்றுங்
கணமானகணபதிதான்பிரகாசிக்குங்
கயிலாயப்பாகதியைக்காட்டுந்தானே. ௭

சுவாதிட்டானம்.

காட்டுவதுநாற்கோணமதன்மேலப்பா
கூறுவதுவிருகோணமுக்கோணவட்டம்
பூட்டுவதுபிரமனொடுசரஸ்வதியுங்கேளு
புகலுவேன்நங்யங்ஸ்ரீம்ஐம் அங்பிரமதேவாவென்று
கூட்டுவதுலட்சமுருவேற்றுதற்குக்
குறிசொல்வேன்நாற்கோணம்நாலெழுத்துமிட்டு
நீட்டுவதுவிந்துவிலே அங்கென்றிட்டு
நிலையாகப்பூசிக்கமுத்தியாமே. ௮

மணிபூரகம்.

முத்தியாம்பிறைநடுவேமுக்கோணமிட்டு
மூர்க்கமாமகாரமொடுஉகாரமிட்டு

பத்தியாம்ஓங்காரம்ஸ்ரீங்காரங்கூட்டிப்
பச்சைவர்ணமூர்த்தியென்றேபகர்ந்துசேவி
சத்தியாமட்சரங்களெடுத்துவைபிட்டு
சாற்றவாய்லட்சமுருத்தானேயாகில்
வெற்றியாங்குண்டலியும்மேலேயேறும்
வேதாந்தபூரணத்திலசேர்க்குந்தானே. ௬௯

அனுகதம்.

சேர்க்கின்றமுக்கோணசூத்திரமூர்த்தி
திகழானஅறுகோணமுன்னேவைபிட்டு
ஆர்க்கின்றவிந்துநிலைநடுவேவைபிட்டு
அளவானசிகாரமொடுபகாரமிட்டு
பார்க்கின்றஸ்ரீங்காரஓங்காரந்தான்
பார்க்கின்றவகாரமொடுகிலியுங்கூட்டி
தீர்க்கின்றசூத்திரத்தேதவாவென்று
செபிக்கவேவாசியதுவேறும்பாரே. ௰

விசுத்தி,

பாராடாலட்சமுருவேறிற்றானால்
பக்ருமறுகோணமதில்விந்துவிட்டுச்
சேராடாவகாரமொடுஓங்காரந்தான்
சிறப்பானஸ்ரீங்காரஞ்சிவாயநமவென்று
தீராமயேஅவரதேசுவாவென்று
செபித்திடுவாயிலட்சமுருதிறமாய்த்தானே

ஆரடா வுனக்கீடுவா சிசித்தி
யாறெழுத்துமறுகோணத்தறைந்திட்டேனே. ௰௧

ஆக்கினை.

அறைந்திட்ட மூன்றெழுத்து நடுவேபோடு
அருளானசதாசிவத்தி னருளைப்பாரு
விறைந்திட்ட விந்துவிட்டு நடுவேகேளு
விதமான வைங்கோண முக்கோணந்தான்
உறைந்திட்ட சோடசக்காணந்தான் கூட்டி
யுறவான அங்கிஷ ஐம் ஓம் என்று
பறைந்திட்ட சதாசிவதேவாயவென்று
பகருவேனிலட்சமுருபரித்துநோக்கே. ௰௨
நோக்கடா வைங்கோணமமைந்துமிட்டு
நாலுக்கமடா விந்துவுக்குள் முக்கோணத்தில்
ஆக்கடா அம் அங்கிஷ ஐம் ஓமென்று
அப்பனை ஸ்ரீங்காரமிட்டுச்சேவி
மூக்கடா பரயாத்துவாசிதாறு
மூக்கமடா மேல்மூலத்தாணிப்பாரு
நீக்கடா அமுர்தமதுகிழேபாயும்
கலமான கீழ்நீறுநவின்றிட்டேனே. ௰௩

மேலாதாரம்.

அக்கினிமண்டலம்.

ஏனென்றவாதாரமேலேயாறு
யிப்புநிறேனன்றுகவியல்பாய்த்தானே

தேனென்றசதாசிவத்தினையேமேதோரு
தீயானமண்டலந்தான்திரிகோணமாகி
வாவென்றமண்டலத்தில்திரிகோணத்துள்
வைத்திடுவ யகாரமொடுசெவ்வுந்தானே
தாவென்றமலமறக்குமக்கினிமண்டலத்திற்
கண்டிப்புவாற்றவிடுங்கனவிற்றானே. ௰௪
கனலிலேவாயுவந்துபுக்கிற்றாற்
கண்திறந்தவமுர்தமதுகனிந்துபாயும்
புனலானவமுர்தமுண்டால்காடமீறும
போச்சுடாகனைத்திமையுப்புதுமையாச்சு
அனலிலேவெந்தசொரூபமண்டந்தானு
மசையமோநீருக்குவாதோபாலப்பா
கனலிலேயித்தியானமூட்டிமூட்டி
நிசயமாயசமாதிகள்நிலைக்குந்தானே. ௰௫

சூரியமண்டலம்.

நிலையானவெழுற்குளமண்டலத்தகப்பால்
கோணசூரியமண்டலத்தைதக்கேளு
நிலையானவிருத்தவட்டாஉகாரமிட்டு
செபித்திடுவாயசூரியனோகோடிகாந்தி
மலையாமலவையுவதிறசேர்ந்தாலல்
னைந்தேணியுனுடலிற்பிரகாசத்தைக்
கலையானசூரியனாரோலாநேசகன்
கலைவிஷகனிலையில்லைக்காணுங்காணே. ௰௬

சந்திரமண்டலம்.

காணுகின்றசூரியமண்டலத்துக்கப்பால்
கலைமதியாஞ்சந்திரமண்டலத்தைக்கேளு
தோணுகின்றசோதியடாமௌனவீடு
சொல்லரிதுசொல்லுகிறேன்அங்கென்றாலு
பேணியேசெய்திடவேசோதிகோடி
பிரகாசமாயிருக்குங்காண்பெருமைபேசார்
ஆணுவங்களற்றகடாஅரூபாரூபம்
அக்ஷரங்களற்றவிடமறையக்கேளே. ௰௭
கேளப்பாஓங்காரமதைமேல்நிற்குங்
கெடியானவைந்தும்மூன்றெழுத்துமீதில்
காளப்பாபஞ்சகர்த்தாவீதில்
கலமானஆம்பாஜீவகளையுமீதில்
வேளப்பாஓமென்றதியானஞ்செய்ய
வித்தானபிறவியெல்லாமற்றுப்போச்சு
சூளப்பாபிரவியுமில்லையாச்சு
துலங்கிநின்றபூரணத்தைச்சொல்லப்போமோ ௰௮

ஏகாட்சரம்.

போமென்றபூரணமும்இதுவேயாச்சப்
பூரணமாஞ்சூட்சத்தைப்புகலக்கேளு
தாமமென்றஅகாரத்தில்உகாரமிட்டு
தணிந்துநின்றஓங்காரஞ்சாற்றிக்கட்டி

வாவென்றகதின்கீழ்மகாரமிட்டு
மகாரத்தின்மேலேறி யுகாரத்துள்ளே
ஊவென்றரீங்காரங்கடுவேயிட்டு
யுயாவெகுலமிட்டுச்சிங்கிலங்கே. ௰௪
வங்கென்றுஇருபுறமும்வைத்தசாரமானால்
மைமாதவேதசூக்ஷமதலகசூக்ஷம
பங்கென்றபூரணமுமிதுவேயாச்சு
பசருகின்றமங்கிரமுமிதுவேயாச்சு
தங்குமேருசூக்ஷமுமிதுவேயாச்சு
தருவானஎட்டெழுத்துமிதுவேயாச்சு
அஞ்சுபஞ்சாக்ஷரமுமிதுவேயாச்சு
ஆதிவென்றமூன்றெழுத்துமிதற்குள்ளாச்சே. ()
ஆச்சடாதசதீக்ஷையிதனுக்குள்ளே
அண்டசராசரங்களெல்லாமி னுக்குள்ளே
பேச்சடாவென்றுநில்லையிதனையலவோ
பெ ரிபோர்களுநரையாமல்மறைத்தாரையா
வாச்சடாஐம்பூதமிதனுக்குள்ளே
மதியிரவியானதுவுமிதனுக்குள்ளே
காச்சடாஅண்டபிண்டபுவனமெல்லாம்
கலந்துநின்றவத்துவிதங்கண்டுகொள்ளே. ௨௫
கண்டுகொள்ளுநிவ்வெழுத்தைக்கற் பெட்டில்
காணப்பாபதிற்றுடவேகர்மமாடும்

கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தையாகாரத்தில்
கர்ப்பூரத்தீவினைகள்காணுமேயோடும்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தையாதாரத்தில்
கட்டாகவெகுதுடனேவாசியேறுங்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தைப்பெரியோரெல்லாங்
கட்டினார்நூல்தோறுங்காணுமென்றே. ௨௨

காணுதற்கானுமலைப்பெண்ணாலல்ல
கருதிப்பாரவிழுமல்லகருதிச்சொல்லத்
தோணுதவுருவொன்றுமருபாருபக்
துலமகின்றபூரணத்தைச்சொல்லிவிட்டேன்
கோணால்நின்றவரோகுருவைக்காணார்
குருக்காணாரேனடகுருடாகு
மாணனாதாரத்தைசையூற
மப்புறத்தில்நின்றசொருபாதஞ்சொன்னேன்.

ஆறுறுபன்னிரண்டுதனமுஞ்சொல்லி
உதில்நிற்குமட்சரஞ்சக்கரமுஞ்சொல்லி
ஏறானசிவயவற்றஞ்சொல்லி
சொகாட்சரபூரணமுமடுக்கக்காட்டி
கூறுதங்குதனையெல்லாங்கூறினேனான்
கூற்றனிசராவிடமிதுதான்குறித்துப்பாரு
தேறுமோபதக்குச்சேறாச்சேரஞ்
சிவசிவபூரணத்திரைதிறந்தன்காணே. ௨

சிவதீட்சை பதினொன்றின்விபரம்.

க-உ-தீட்சை.

கிரமமானதீட்சையதுவழியதாகச்
செப்புகிறேன்சிவதீட்சைபதினொன்றுந்தான்
கறவாதேகறந்தொருபாலைபோலப்பா
காசினியோர்பிழைக்கவென்றுகருணைச்சொன்னேன்
மறவாதேநீகேளு அம் உம் சிம் வம் யம் ஓமென்று
வளர்த்துவாம்முதற்றீட்சைமருவிக்காணும்
நிறைவாக அவ்வும் மவ்வும் ஓம் நமசிவாயவென்று
நிகழ்த்துவாயிரண்டாவதீட்சைநேரே. உ௫

௩-௪-தீட்சை.

நேரானமூன்றாகுந்தீட்சைகேளு
நிச்சயமாய்உம்அட்சிவசிவாயவென்று
வேரானஓமென்றுசெபித்தாயானால்
வெற்றியடாமூன்றானதீட்சையாச்சு
பாராநாலானதீட்சைகேளு
பகருவேன்சிவாயநம ஓம் ஐயென்று
சீராகச்செபித்திடுவாயைந்தாந்தீட்சை
செப்புகிறேனன்றுநீதெளிந்துகொள்ளே. உ௬

௫-௬-எ-தீட்சை.

தெளிவாகவைந்தானதீட்சைகேளு
சிவசிவா அவ்வும் உவ்வும் சவ்வும்ஓம்என்று

நளினமாயாறுதிட்சைகேளு
நவிலுகிறேன்மவ்வும்உவ்வுநமசிவாயா
குளிர்வாகஓம்என்றுசெபிசதாயானல்
கூறுவேனஏழானதிட்சைமார்க்கம
எளிதாக்கிலீபநமசிவாயஅவ்வுமஓமென்றே
யேற்றுவாயெட்டானதிட்சையெண்ணே. ௨௭

௮ ௯ - திட்சை.

எண்ணவே ஓம் ஐயும் சிவ அங்கிஷ்டாய
வெகுநாள்செபித்திடுவாயெட்டாந்திட்சை
பண்ணவேயொன்பதாந்திட்சைகேளு
பரிவானசிவாயநமஅய்உய்ஓமென்று
உண்ணியேயோதிடவேபத்தாந்திட்சை
யுரைத்திடுவாய்பதினொன்றாந்திட்சையோத
நண்ணவேமுன்பவுண்டாகதிட்சை
காட்டினேனபூரணத்தைநயந்துபாரே. ௨௮

ஆதாரம்பனிரண்டின்திட்சைவிபரம்.

பாரப்பாதிட்சையதுபதினொன்றுதான்
பரிவானஆதாரம்பனிரண்டுக்கும்
சேரப்பாவொவ்வொன்றுக்கொண்டேறதிட்சை
நிற்நதியேயாதாரம்நிலைத்துப்பாரு
சீரப்பாபன்னிரண்டுக்கொண்டேறதிட்சை
செப்பினேன்பூரணத்திற்செப்பினேன்யான்

ஆரப்பாதீட்சையென்றக்காதாரமென்று
ஆணைடொன்றதீட்சையொன்றழுகதிப்பரே. ( )

சத்திதீட்சைபதினொன்றின்விபரம்.

௧-௨-௩-வாலைதீட்சை.

அழுத்தமாய்சத்தியுடதீட்சைபதினொன்று
மீறைகிறேன் உம் ஆம் மம் ஈம் ஓமென்று
வழுத்தசேவலையுடதீட்சையாச்சு
வரிசையாயிரண்டானதீட்சைகேளு
பழுத்ததொரு யம் ரம் அம் உம் மம் ஓமென்று
பரிவாகவே திடவேபலிக்குஞ்சித்தி
எழுதாகுமூன்றானதீட்சைகேளு
ஈம் ஓம் அம் உம் பம் எனறிந்தையோதே. ௩௰

௪-௫-௬-௭-தீட்சை.

ஓதவேதாலானதீட்சைகேளு
உம் மம் அம் ஈம் ஐம் ஓம் என்றேறு
தீமாமைமந்தானதீட்சைகேளு
கிலீம் ஓம் மம் அம் ஐயென்று கிருபையாக
வேதமாய் ஆறானதீட்சைகேளு
விளங்கவே ஓம் வம் ஈம் விரமாய்த்தயனே
சீதமாயேழானதீட்சைகேளு
நிலைத்ததொரு ஸ்ரீம் ஈம் அம் ஐயுமென்றே. ௩௧

௮-௯-௰-தீட்சை.

என்றுநீயெட்டானதீட்சைகேளு
வியம்புவாய்சவ்வும்மவ்வும்ஓமென்று
நன்றுநீயொன்பதாநதீட்சைகேளு
நம் மம் சிம் வம் ஐம் ஓம் நலமாய்த்தானே
பொன்றுநீபத்தானதீட்சைகேளு
உம் மம் சம் ஏம் ஓமென்றுறவாய்த்தானே
சென்றிடவேபத்துந்தானேகவிதீட்சை
திறமாகத்தேவிபத்துந்தெளிந்துபாரே. ௩௨

௰௧-தீட்சை,

பாரென்றேன்பதினொன்றாந்தீட்சைகேளு
பகருவேன் ஓம் றீம சம மம் என்றேதான
பூவென்றபூரணமாமேகதீட்சை
பூட்டினேனுதாரதீட்சையுள்ளே
தேரென்றேன்பூரணமாம்வாலைதீட்சை
நிகழ்த்தினேன்கண்டுகொள்ளுநிசமதாகத்
தீரென்றேன்தீட்சையத்துமாதாரகதுன்
திறமாகவொன்றுக்குவருடமொன்றே. ௩௩

தீட்சைசெய்மார்க்கம்.

வருடமாந்தசூவருடமாறுசெய்வார்
மைந்தனேசித்தரொடுமுனிவர்செய்வார்
பரிவுமாயுலகத்திலுள்ளபேர்கள்
பத்திகொண்டலைவார்களுரைக்கமாட்டார்

துரிதமாயுரைத்தாலுங் குருக்களாலே
சொல்லுதற்குவுரைப்பார்கள் நூல்களாலே
புருஷமாய்கோர்வை நூலகிட்டாவிட்டால்
போக்கென்ன வாசையென்னபொய்யதாமே, ௧௪

நூலின்மகத்துவம்.

பொய்யாமலிருக்கவென்று விந்நூல்வேனும்
புகலரியதீட்சைக்குழிபோகத்துக்கு
மெய்யானகற்பமுதல் காயசித்தி
விருதானவாதவித்தை குளிகைசித்தி
கையானகைமுறைநன்வாததீட்சைக்
கருவானமறைப்பென்ற சவுக்காரப்போக்கு
உய்யாமனூல்களிலே யொளித்தபாக
மொளியாமலெடுத்துரைத்தே னுண்மையாமே. ()

நூலின்மார்க்கம்.

உண்மையாமிந்நூலதான்கிட்டாத்தோரும்
உலகத்தின்மானிடர்க ளுளறிப்போனார்
தண்மையில்லாவிந்நூல்யார் கொடுக்கப்போறார்
சாத்திரந்தான்மெத்தவுண்டு சமுசயந்தீராது
வெண்மையாய்ச்சட்டமுனி தீட்சையிருநூறும்
விளம்பினார்வெளியாக்கவென்றமூலர்
அண்மையாய்க்கிழித்தாரோ ஐயோவையோ
அல்லாமலின்னமொரு ஆதங்கேளே. ௧௬

சாபவாரு.

ஆகமங்கள் பொருமுன்னே நகைசித்தாதி
மாதிலப் பிறகுநவரோயு மோடோகே ஷ
பாகமுட னுச்சுதென்று பசிக்கொண்டு
பரமசிவன் சாபமிடப் பாவித்தாகாண்
வேகமாய்ச்சாபமிட்டோம் வாதத்துக்கு
மிபலானவட்சரங்கள் தீட்சைமார்க்கம்
போகமாயுயிரசலைத்தான வாங்கிப்போட்டோம்
போட்டகலைநூல்களெல்லாம் பொய்யாய்ப்போ(ச்சே

நூலசித்தி.

போச்சுதென்றலையாமல் சிவனுத்தரம்
பூட்டியேகேட்டுநா னிந்நூலில்
ஆச்சுதென்றமறைக்கலைகளெல்லா மருளிசெய்தே
னிரகாசாபங்களைநிவர்த்திசெய்தேன்
மூச்சுதென்றுபோகாமல் மூளைறப்பாமல்
முன்னேகோபினையோசேரவென்றெண்ணாமல்
காச்சுதென்றுகாச்சிவிட்டேனுலகத்தனே
கண்டவர்க்கின்றால்சித்தி முத்தியெனவே. ௧௮

நூலியாமை,

முத்தியிதுமோட்சமிது சித்திகோடி
முக்யமிதுசித்தருக்குங்காட்டொணுது

சத்திபிதுசம்புவிது வொன்றாய்ச்சொன்னேன்
சகலநூற்கலைலாததோர் குருநூலப்பா
எதிஞர்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து
எத்திஞல்தீட்சைதானொளிதிலாகும்
புத்தியுடனிந்நூல்தானோர்க்குக்கிட்டாப
புண்ணியாகமிதுகிடைக்கும் பொருளைப்பாரே.

சாபநிவர்த்தி.

தீருளான சாபங்கள் நிவர்த்திசெய்யப்
பூட்டினதோர் சாபமது பொய்யாய்ப்போக
அருளான சிவாசநம அம்உம்ளறு
அப்பனேசிவசிவமஸ்ரீம ஓடசீயென்று
மருளாமல்சமமமய ஓமளனமேறதான்
மாட்டிவாயிலட்சமுருவேறிற்றால்
இருளான சாபங்கள் நிவர்த்தியாகும்
ஏகமாய்ச்சொலவிவிட்டேனியம்பக்காணே. ௩௰

வயிரவர் தியானம்,

இயம்புவேன்வயிரவன்றன் தியானங்கேளு
இயல்பாகயம்நம்வம்ஷம சிங்கென்றேதான்
யம்பாகஷங்வங்மங்கென்று
சாத்தியமாம்வயிரவதிருமந்தானே
யம்பெறவேயெண்கோணமிட்டுத்திரு
காட்டுவாய்வஸ்துவொன்றேவோதிவைத்து

செயம்பெறவே பூசைசெய்ய வடமாலைசாத்தி
சித்திகருஞ்செய்தொழில்கள் திறமாய்த்தானே. ()
சுப்ரமண்யர் தியானம்,
திறமாகசுப்ரமணயர் செயத்தைக்கேளு
செயமாகுமெங்கனுட குருநாணப்பா
அறமாகஅுப்உம்ஓம் ஸ்ரீம்யீம்சவ்வம் சரவணபவ தேவா
அறுமுகவாசிவசுப்ரமண்யாயாவென்று [யா
உறவான அறுகோணம் நடுவேவிந்து
உதயமேனவிருத்தமொன்றுவாசல்நாலு
திறமானநால்வாசல் வீரபாகுதேவா
நிச்சயமாய்வைத்துநீ பூசிப்பாயே. ௬௨
அகஸ்தியர் தியானம்.
பூசிப்பாய்பானமொடு சுத்திவைத்துப்
புஷ்பசாதிபுஷ்பமபுழுகுபூரம்
ஆசிப்பாய்சுப்ரமண்யாசித்திபாகு
மப்பனேகேட்டதெல்லாமருளிச்செய்வார்
நேசிப்பாயென்னுடையதியானந்தன்னை
நினைந்திடவேசித்திவந்துநிலைக்கும்பாரு
வாசிப்பாய்ஓம்சிம்வம்அுப்உம்மம்தான்
மகத்தான அகத்தீசர்வென்றுகூறே. ௬௩
பிராணாயம்.
கூறிடுவாயென்குருவேசக்தியென்று
கோணமுமாமுக்கோணஞ் சுழினைமீது

ஏறுவாய்ப்பிராணயம்வாசியேறும
　　இடகலையாஞ்சந்திரனிலேறுயேறு
பேறுபெறவேண்டிலறுலட்சநீரு
　　பிராணயஞ்சித்தியடாயோகசித்தி
ஆறடனையாறுதடபன்னிரண்டும்
　　அப்பனேபூரணத்திலடங்கிப்போமே, ௪௪

தூலநிலையாமை,

அடங்கினலாறுகலம்வெளியாய்க்காணு
　　மதீதமென்றமேலறபூரணமுந்தோன்றும்
துடங்கினல்சிவயோகந்துடங்கவேணும்
　　துரியாதீதந்தனிலேநிற்கவேணும்
நடங்கினல்கூடுவிட்டுச்சீவன்போனல்
　　நோக்கினிறபிறக்குமென்றுசொன்னர்முன்னே
அடங்கினலொன்றுமில்லைவருவதேது
　　அச்சடத்தைவாழ்விக்கசாலவேசித்தன். ௪௫

பிறவிவருதல்.

சித்தனுப்பிறப்பதாரனென்றக்கால்
　　செகத்திலேகோடியிலேயொருவனுண்டு
உத்தகொருவிட்டதுறையென்றதென்ன
　　வுதிக்குகலையெந்நேரமுணிப்பாரு
பெற்றபேறெப்படிக்கான்வந்தகாலை
　　பிராணனல்லோபூரணத்திற்சேர்ந்ததாலே

மூர்த்தனையெடுத்தசடஞ்சித்தியாறு
முன்னுமில்லைப்பின்னுமில்லை முறைமையப்பாரோ.()

கற்பமுன்னுமுறைமை.

முறையாகக்கற்பந்தனைச்சொலக்கேளு
முதண்டலேகியமும் அயக்காந்தந்தான்
துறையாகவொருகையுஞ் சமூற்றாமன்போ
துரிசாயக்கொண்டுவிடு மண்டலந்தான்
நிறையாகவல்லாரை வருஷமொன்று
கேடாய்க்கொண்டபின்பு சுடுக்காய்க்கொள்ளு
அறையாமலின்பிறகு யினக்குமெகளறு (ன்னே
அதின்பிறகு கொண்ணர்கால் முறையைக்கொ

வல்லாரைவிபரம்.

கொள்ளுதற்குவல்லாரை முறையைக்கேளு
குழிவெட்டிக்கறுப்பேற்றிப் பயிர்செய்து
வின்னுகிறேனிங்கெயெடுத்துக் காடிவார்த்து
வெண்மைபெறக்கழுவியே நிழலிற்போடு
உன்னுறவேயுலர்ந்தபின்பு பொடிதூக்கத்தாளா
யுத்தம்போபுதாக்கலசந் தன்னில்வைத்து
தென்றவாடாமியிலே கின்னீருனுந்
செப்புகிறேனாடிமைக்குச்செயகைவென்னே.(

கடுவைப்பு

என்னவெகர்ங்கரமை செலேகுத்தி
யியலாபுருப்பாலேதனிற்சமைத்து

வன்னமாய்ச்சுத்தசலமதனில்வார்த்து
வைத்திடுவாய்மண்டலந்தான்வேடுகட்டி
சொன்னதொருவெய்யிலிலேதினமும்வைத்துச்
சுருதியாய்மருபானைபகுந்தமூடி
மூன்றுள்ளபாண்டசுதையனைவிற்காச்சி
முறைபாகவதிவிட்டு சுத்தசலம்வாரே. ௪௯

காடிமகத்துவம்.

செலம்வார்த்துப்பினனுமதைதாழியில்வைத்துச்
செய்திடுவாய்மண்டலத்துக்கொருசோறு
கலமாகவவ்வேறே பகுந்துகாச்சி
காட்டியேவெயிலிலேவைத்தது ஆறுமாதம்
பெலமானகாடியிது வெல்லார்க்குப்
பேசாதேயிக்கருவைப்பெரியோர்சொல்லார்
அலையாமலெல்லாரைச்சூரணத்தை
யழகானபுனைகாயளவுகொள்ளே. ௫௰

கொள்ளடாசமாதியிலேயிருக்கும்போது
கூறுகப்பூசித்துதிட்சையோதி
விள்ளடாவெயிலுடனேகாற்றுமாகா
மேனியதுவுலவாகாதிலேசமாகா
தள்ளடாவெண்ணெய்சுண்ணம்கடுகுவுள்ளி
காரணியிலபெண்மாய்கைசற்றுமாகா
கள்ளடாவாகாது கஞ்சாவாகா
காசினியின்மீன்இறைச்சியாகாநீக்கே. ௫௧

அடக்கம்.

நீக்குவதுபுளியோடுஇலையுமுப்பும்
நிலையானவுறக்கமொடுகோபமாகா
ஆக்குவதுகனையாகாபொய்யுமாகா
அப்பனேமனமொன்றாய்ப்புத்தியொன்றாய்த்
தாக்கவருமாய்கையெல்லாமடித்துத்தள்ளு
சதாநித்தம்பூரணத்திலகலாமல்நில்லு
போக்குவதுபாகதையேநீபோக்கினுக்கால
புகழானசிவயோகம்புனிதமாமே. ருஉ

யோகநித்திரை.

புனிதமாயுறக்கமென்றால்லலக்கைமேலே
பூட்டாகக்கால்நீட்டிப்பூரணத்தைநோக்கி
மனிதமாய்க்கேசரத்தில்மனக்கைவைத்து
அப்பனேலட்சகே தூங்கவேணும்
மனிதனாய்ப்பிறந்தக்கால்சாகாக்கல்வி
வாசிக்குஞ்சிவயோகவாழ்க்கைசேர்வான்
செனிதமாஞ்சண்டாளப்பிறலோர்கள்
செத்திறந்துசெனிப்பார்கள்செகத்திற்றானே.

கற்பத்துக்குப்பத்தியபாகம்,

செனிடாமல்கற்பங்கள்கொள்ளும்போது
திரிகடுகுதிரிபலையுஞ்சீரகம்ஓமம்
கனியானசாதிக்காய்கிரும்புபத்திரி
கருவேப்பிலையோடு ஆவிநெய்பால்

தணியானசருக்கரைதேன்வாகுருவையரிசி
சதுரானதாதுவலைபுளியானையோடு
கனியானசிறுகீரைசிறுபயறுமாகுங்
கட்டியதோஷப்பாகுங்கொறுக்கையாமே. ௫௪

கடுக்காய்க்கற்பம்.

ஆகுமேகற்பூரச்சிலையின்தன்மை
அண்டமொடுகலநாருந்தங்கச்சன்மை
வகுத்துடனேயான்சொன்னேன்மற்றொன்றுமாகா
வகையாகஇந்தமுறைகற்பங்கொள்ளு
மோகமாய்க்கடுக்காயின்முறையைக்கேளு
முயலாகச்செங்கடுக்காய்பொற்காய்வாங்கி
பாகமாயிடித்ததனைச்சூரணித்துப்
பாச்சுதற்குசிறதோண்டுடன்றனைய்வாங்கே. ௫௫

நயனக்குறி.

எண்ணெயதுவுழக்கடாபொயகாழி
யீயல்பாகவிட்டதனையேபோற்கண்டி
கண்ணுளபீங்கானில்பதனம்பண்ணி
கனமானபுன்னைக்காயளவுகொள்ளு
விண்ணதனைநித்தநித்தஞ்சண்ணோட்டம்பார்
வெளிநிற்குஞ்சுழினையிலேவாசியேறும்.
கண்ணதனைமுறுக்கியேயறப்பாரு
கபாலத்தில்அமுர்தமதுகனிக்குமாயும். ௫௬

கபகு

பாயுமேகழிீனதனைத் திறப்பதற்குப்
பகருகின்றேனகற்பமொணறுபரிவாய்த்தானே
காயுமேகரிசாலைச்சாறுநாழி
கருதியதோர்நெய்நாழிகலந்துகாச்சி
வாயுமேமெழுகுபதநன்னிலேதான்
வடித்துவைத்துக்கைப்பெருவிரலிற்றடவிப்
பாயுமேயுண்ணேநிறபுராணவைத்துப
டமுகிலேபமெய்வலமாற்றுப்பேபமே. ௫௭

மூலைகதி.

ஆற்றவிடிய இரண்டுவிரலைய யிலேட்ட
மனலாகைபடலைமகருகக்கு
மறறுமினிமூலத்தினைக்காதிகேளு
வாகானகுமரிசசாறுசிறந்றானடனனெய்
யுற்றநவோமூகைரகைத்திகெண்டு
வாநகவிரவி நோயத்துக்கொண்டு
சுறறிவிடுமூலதொனமலமெலைநாக
சமாகததீழ்ந்தாகருக்கருதியாமே. ௫௮

குறி—மினாதுகமாம.

கத்தியாயிருநேகாட்டபாரு
கழித்தாகுபுராணத்தில் செக்கிப்பிபாமே.
பத்தியாமுறைகககைஙுறாதுபாயும
பாவிகடஞ்சுபழத்திருமைபபடமாமோ

வெற்றியாமினிகேளுடகற்பங்கொள்ள
வியாமதைச்சொல்லுகிறேனைவிரித்துக்கூறுயச்
சித்தியாங்கன்மினாகாய்ச்செரிரசெம்பிசதுச
சிறப்பானவமுரிக்கோதேகாயமித்தால். ௫௬

மினுக்குத்தி - மூக்கடைம்.

வித்தாலேமுரிக்கும் கொடிபரியமைச்சு
விகாபாளியைங்கையத்தினப்புசேறு
மூத்தானவமுரியுடனேகொள்ளரும் பாரது
மூக்கடை நாமக்குமதிகாபேயடைாம்
கொத்தானைஉவ்டண்த்தானபிதெனிறுதல
கூறிவைபடியாசதேசவத்துணவே
சித்தானஅழகினேரப்பிடிப்பின்று
செல்லுகிறேனளக்கிரணிருபத்தைந்தேழ.கடிவ

மூக்கடைமகத்துவம்,

அஞ்சாபற்கயங்குகாலுமுக்கேயான
லப்பேசடைகள்ளனைப்பாக ளவுபேட்டு
மிஞ்சாபற்கெயடலேவெயப்பக்தீரும்
விருமையிபுபிதுமெக்கோறு
கஞ்சுனடசிவனாக்ற பகொளடி
காதுசேர்சடமீதுசிரிக்கபம்
பஞ்சசேனைத்திமூலைறகெப்பா
பாரதாக்காலினைபெருமைபகபெயன்றுதே.

மறுகற்பம்.

ஒன்றான அயக்காந்தங்கொண்டபின்பு
வுத்தமனேயறுசுவையுஞ் சூழற்றிப்போடு
கன்றானவல்லாரைகடுக்காயோடு
கனமானமிளகோடுமறுகற்பங்கேள்
நன்றானசட்டமுனிசொன்னமார்க்கம்
நலமாகக்கொண்டுவிடகாயசித்தி
விண்டானகெவுனசித்தியோகசித்தி
வேண்டியதோ ரட்டமாசித்தியாமே.

கற்பமுன்னுமுன்பக்குவம்.

ஆமென்றமூலியெல்லாங்கற்பமேற்றிக்கொள்
அப்பனேஉனதிரேகம்பொங்குப்போச்சு
ஓமென்றகற்பங்களுண்ணும்போது
வுடலிலேநோய்வந்தால்முந்நாற்றுள்ளே
தாமென்றசெந்தூரம்லேகியங்கள்
தப்பாமற்செய்துவைத்துபின்னேகற்பம்
நாமென்றநோய்கள்வந்தால்செந்தூரத்தை
நாட்டிடவேநோய்திரும்பினமாமே.

கற்பமுண்ணைக்காலம்.

நளினமாய்க்கற்பங்கள்கொள்வதற்கு
நலமானகாலத்தைச்சொல்லக்கேளு
தெளிவானகார்த்திகையுமார்கழியுமாக
திறமானஅறுசுவையுஞ்சூழற்றிப்போடு

கருவானவல்லாரைத்தொடுத்துக்கொள்ளு
சுகமானகடுக்காய்தான ஆனிமாசம்
அழியாமலானியிலேமிளகுகொள்ளு
அப்பனேயுனையத்திற்சரீரசுத்தி
யொளியாமல்கட்டளையைமுடித்துக்கொண்டு
வகையாதிமூணறுக்குங்கறபகதின்னே. ௬௪

பத்தியமுண்ணுங்காலம்—கலை.

கறபங்கான்தினபதற்குமுறையேறமுக்கால்
கடங்கபின்புபத்தியங்கொளகனலேறுது
உற்பனமாங்கற்பதனைச்சூரியனிற்கொள்ளு
உணபதுவுமுறங்குவதுமொன்றேயாக்கும்
நற்புடனேபூசைசெய்வார்காலமூணறும்
நாளொணறுக்கிருநேரமநாட்டம்பாரு
சொற்பமென்றபெண்ணாசைவிட்டாலுந்தான்
சுகமானசயதத்தில்பணைதான்வந்தே. ௬௫

சுயனமாய்கை—வாசிகுறி.

வந்துதான்மருவிடவேவிந்துவிழு
மகத்தானதபமெல்லாமழிந்துபோகும்
கொந்துதானழியாமல்நினைவாய்த்தாங்கு
குறியானபுருவமையக்குறியைப்பாரு
வெந்துதான்போகுமடாமூலத்தீதான்
மேற்கொண்டாலமாயையெல்லாம்வெளியுமாகும்

ஒன்றுவதுசாக்ஷாத்காரியத்தனிலேயொன்று
முறைப்பானவாசிக்கணையுமூர்க்கமுன்னே. ௬௬

கற்பமுனை — அறிவு.

ஒன்றுவதுசாக்ஷாத்காரியத்தனிலேயொன்று
முற்றறிவுக்குவைப்பானைநீக்கிலேயொன்றும்
பண்ணுவதுதிசயசம்பன்னையிலேயொன்றும்
பார்வதியுஞ்சிவனுமடையதிட்சையிலேயொன்றும்
என்றுவதுபிதுக்களையாயிகுறாமலேயொன்று
பிறவாயவிருக்கவென்றாற்றபம்போலேயொன்றும்
கன்றுவதுகற்பமுனைப்பொருத்தியங்கள்
காக்கத்தின்றுமையேனைக்காட்டுவேனே. ௬௭

காதுபாத்திரப்பெருமை.

காட்டுகிறேன்சக்தமதுருக்காம்முன்னே
கலந்துணைத்தடியுருக்கிக்கருவில்லாது
மூட்டுகிறேன்கின்னிமேற்போலாதுகொண்டு
முனைபானகின்னியிலேபாலவார்த்தால
ஆட்டுகிறேன்பொங்கியதுமேலேயிற்கு
மப்பனேகாதுத்தின்னிகயபாரு
நாட்டுகிறேன்தயிர்போலமக்கப்பாலே
நலமாகக்கொண்டிடவேநாட்டாநென்னே. ௬௮
நாடாகின்னியிலேகற்பமுன்று
நலமானவழுத்துணைநுபாதுமுன்று
தேடாதேசெங்கேநுமுன்னைலாகும்

திணந்தோறுங்கொண்டாக்கால்சித்தியாகும்
ஓடாதுவிந்தவலுக்கீழ்நோக்காது
உறக்கக்காரனூறுங்கட்டிப்போகுங்
கூடாதசித்தியெல்லாங்கூடுங்கூடும்
குறிப்பாணரசமணியின்கூறுகேளே. ௬௯

ரசமணி.

கூறானகாந்தத்தின்கிண்ணந்தன்னுள்ளே
கொட்டியதோர்சூதத்தையிலைக்கூறக்கேளு
வீரீணகருமத்தஞ்சாறுவிட்டு
வெந்தநீர்க்காகுடிச்சாற்றுக்குள்ளேவைத்தால்
வேறுவகைவிநிட்டிச்சாகும்
வெள்ளியம்பாலுந்தான்வலுத்துப்போகும்
மேலாகவெடுத்துமணிபதினாறுகிப்
பேணிமெய்செயஞ்செய்யவெட்டுமாமே. ௭௰

பணிக்கொழில்.

சூடுகிறமணியதனைசாமணையிற்றீர்ந்தா
லண்டரண்டஞ்சுத்திவருகவுனமாகுங்
கூடுகின்றபெண்ணோடேவாயில்விட்டால்
குடிகெடுத்தவிந்துவதுகட்டிப்போகுந்
தேடுகின்றதேட்டெல்லாம்ரசமணிதானப்பா
தேடவென்றுலகாந்தத்தின்கிண்ணங்கிண்ணம்
ஓடுகின்றவோட்டெல்லாங்காந்தத்தாலே
யுத்தமனைகற்பத்துக்குறுதியாமே. ௭௧

அருளிகள்.

ஆயிந்தவுறுதிசொல்லார்சித்தரெல்லா
மாதிகொடுத்தங்கவரையழகாய்ச்சொன்னேன்
ஓயிந்தநூல்போலார்வெளியாய்ச்சொன்ன
ரொளித்திட்டார்சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
நாயிந்தநூல்வழியாய்ச்சொன்னதென்ன
நாட்டிலுளளோர்செல்லாருமாண்டுபோனார்
சாயிந்தப்படியானல்தோஷமென்று
தாக்கினேனபூரணதிலசாயுச்யந்தானே. ௭௨

சமாதிகட்டும்வகை.

சாயுச்யமாவதற்குச்சமாதிகேளு
சஞ்சாரசமாதியதுமவுனிகாகும்
நீயுச்யமாகவென்றுலகருனைகேளு
நினைக்குகையாதாரபோலுண்டாக்கி
மாயுச்யமாயதிலேபற்பமபோட்டு
மைமங்கனேயதிலிருந்துகற்பமுண்ணு
வாயுச்யமானதொருயோகம்பாரு
வளமானசித்திவந்தால்மலையிலேற்றே. ௭௩

சித்தராகும்பருவம்.

ஞறியேயென்னைவந்துகண்டாயானா
லியலானசித்தனென்றுபேருமீய்வோம்
மாறியேமலைகளிலேசித்தர்கோடி
மாருட்டஞ்செய்திடுவார்மருவவேண்டாம்

தேறியேபொதிகையிலேமுன்னேவந்து
சித்தனென்றுபேர்வந்துமுத்தனையும்வாங்கி
யேறியேபலைகளிலேநடக்கலாகு
யித்தனைக்குமவருவதுதானருமைதானே. ௭௪

சிவவேடவகை.

அருமையென்றசிவயோகம்வந்ததாலே
லதிகமாஞ்சித்தருக்குரூபங்கேளு
யருமையென்றசட்டையொன்றுபிரமபதொன்று
பேரானபடிகமணிகுண்டலத்திலோடு
தருமையென்றவுப்பினுடைசரந்தான்கையில
சட்டையுண்டுகயிலாயவற்கமாலை
அருமையென்றவிபூதியுற்றளவுமாகி
யப்பனேயோகதண்டுகம்முத்ரைகாணே. ௭௫

அகத்தியர்வேடம்-மூலகுருவேடம்.

நம்முடையமுத்ரைதானிடைகாஷாயம்
நாதனுடமுத்ரைதான்சிரசிலாகும்
தம்முடையவற்கதிற்படிகலிங்கந்
தருவானகமண்டலமுந்தரிப்பார்பாரு
அம்முடையதீட்சைவிதியாகமார்க்க
மானஞ்சமூலகுருவேடமபாரு
கும்மென்றமேருவுக்குத்தெற்கேகேளு
கோடானகோடிசித்தர்கூடினாரே. ௭௬

சித்தர்களிடம்-உருவு.

மேரு-நாலுதிக்கிலுள்ளசித்தர்ரூபம்.

கூடினார்மேற்கிலுள்ளசித்தர்கோடி
கூர்ப்பானவயதிருபத்திரண்டப்பா
தேடினால்வளர்த்திமுழம்நாற்பதாகுஞ்
சித்திக்குமேருவுக்குவடக்கேகேளு
நாடினால்வளர்த்தியதுநானூறாகும்
நலமானமூன்றுதிசைசித்தருக்கு
ஊடினார்கிழக்கதிலேவுனாக்கக்கேளு
வுத்தமனேவளர்த்தியதுநானூறென்னே, ௭௭

நூறாகும்வயதுதான்மூன்றிரட்டி
நூதனமாயிருப்பார்கள்கோடாகோடி
பேறாகுந்தெற்கிலுள்ளசித்தரெல்லாம்
பெருமைமெத்தப்பெருமைமெத்தப்பேசப்போ
ஆறாகும்நாலுதிசைசித்தருக்கு (கா
அடையாளமென்னுடையகாஷாயமாகும்
வீறாகுஞ்சித்தருக்குமகுதவந்தான்மெத்த
மெஞ்ஞானிசொரூபமடா விளைந்துபாரே. ௭௮

பூசைவிதி-பிராணாயம்.

விளைந்துகற்பமுண்ணையிலே முடிவளர்க்கவேண்டாம்
விடிவேருபல்விளக்கிநாக்குதேய்த்து
திளைந்துவரும்வழலைசுத்திமூன்றுஞ்செய்து
திருநீற்றையுற்றமாயணிந்துகொண்டு

பரந்தஅங்கன்னியாசம்கர்ன்னியாசம்
பரிவானசடங்கமதுபிராணாயந்தான்
உரந்துலவருங்காயத்ரிதற்பணமுமோமமும்
உருவேற்றுமட்டகர்மஞ்சிவபூசையாமே. ௭௯

புத்தி.

பூசையிலேவைத்தெடுத்துக்கற்பமுண்ணு
புகழாகச்சித்திக்கும்பேறண்டாகும
ஆசையிலேபேரின்பமடுத்தாயாரு
அற்பமனதின்மாய்கைநீக்கிப்போடு
வேசியைப்போலாசைகொண்டாலெல்லாம்பேச்சு
வேதாந்தம்நீயென்றுமொருமனதாய்நில்லு
காசில்லையென்றுசொல்லிவிட்டிடாதே
கற்பமுண்டால்வாதசித்திகைக்குள்ளாமே. ௮௰

சுத்திமார்க்கம்.

கைக்குள்ளாய்வாதசித்திவருகவென்றால்
கருவையெல்லாஞ்சொல்லுகிறேன் கனிந்துகேளு
மெய்க்குள்ளாமைம்பதுக்குள்சொன்னேன்முப்பூ
வெளியாகச்சொல்லிவிட்டேன்சுத்தியிலே
முக்கியமாஞ்சுத்திதனைச்சொல்லக்கேளு
முப்பத்திரண்டென்றுகொங்கணர்தான்சொன்னார்
தொக்கிலேசொல்கிறேன்நீதேறுகேளு
சுத்தியுட்சுப்பிரக்கைச்சுருக்கித்தானே. ௮௧

முப்பூசுத்தி.

சுருக்கியேசொல்லுகிறேன்முப்பூவப்பா
தூக்குவாய்வகையொன்றுபலமொன்றாகச்
செருக்கியேபனிவிளாங்கநீரைவாங்கித்
தெளித்துநீரைசுடுவாய்வெவ்வேறாக
நெருக்கியேவெய்யிலிலேகாயக்காய
நேராகவொன்றுக்குப்பத்தா ன்தான்
தருக்கியேவகையொன்றுசலம்படிசாறொன்று
தாக்கியேவெய்யிலிலேகாய்ந்தபின்னே. ௮

காய்ந்திடின்மேலின்னமொருசுத்திகேளு
காசினியிலமுரியினால்முன்போற்காச்சு
வாய்ந்தபின்புதேசியின்னீர்தன்னில்முன்போல்
வளமானசாரநீர்தன்னில்முன்போல்
ஏய்ந்தபின்புமுப்பூவுமொன்றாய்ச்சேர்த்து
யிதமானகிளிஞ்சிநீர்படிதான்வாங்கி
மாய்ந்திடவேபத்துமுறைதெளித்துநீயும்
பரிவாகவற்றவற்றத்தெளியக்காச்சே. ௮

வெடியுப்புச்-செயநீர்.

காச்சியபின்இன்னமொருகருவைக்கேளு
கனமானவெடியுப்புப்புளியுங்கூட்டி
வாச்சுதேயிடித்துநன்றாய்த்தீயைமூட்டு
வளமாகநீற்றியதைச்சுண்ணம்பாக்கிப்
பாச்சுவாய்சாலிலொன்றுசாரத்தானும்

பரிவாகப்பொடித்துகன்றுப்பனியில்வைக்க
ஆச்சியாஞ்செயநீராமந்நீர்தன்னை
அரைப்படிதான்வாங்கிவைத்துஅறையக்கேளே

மூப்பூச்சுண்ணம்.

கேளப்பாவீரமொடுபூரஞ்சினங்
கெடியானவுரமுடனேகுருவண்டுநாபி
சூளப்பாவகைக்கொன்றுகழஞ்சியொன்று
கூட்டியேபொடித்தந்தநீரில்போட்டு
நாளப்பாயிருந்துடனேசிவந்துபோகும்
நலமானசெயநீரில்போட்டுக்காச்ச
தேளப்பாகொட்டியதோர்சுண்ணமாச்சு
திடமாகயிடைக்கிடைதான்கூடன்சேரே. ௮௫

சூடச்சுண்ணம்.

சூடனுக்குநேர்பாதிவீரங்கூட்டி
சுகமானபுழூநகிலைகழஞ்சுகூட்டி
தேடுகின்றவெடியுப்புநீராலாட்டி
சிறப்பாகவில்லைசெய்துரவியிற்போடு
நாடவேகாய்ந்தபின்போட்டில்வைத்துமூடு
கலமாகச்சந்துவாய்சீலைசெய்து
போடவேமுடப்புடத்திறசுண்ணமாகும்
போக்கதிலைசொல்லுகிறேன்புகழ்ந்துபாரே. ௮௬

துரிசிச்சுண்ணம்.

புகழானசுண்ணத்தில்மஞ்சாடிவாங்கி
பூகவாய்ப்பரிசிக்குவாய்நீராலே

சுகமானவெய்யிலிலேகாயவைத்துச்
சொல்லுகிறேன்பூநீற்றில்சீலைசுற்றி
யுகமானவோட்டில்வைத்துவோடுமூடி
யப்பனேசந்துவாய்சீலைசெய்து
மூகமானமூன்றெருவில்புடத்தைப்போடு
முக்கியமாய்நீறும்பின்பெடுத்துக்கொள்ளே. ௮௨

தாளகச்சுண்ணம்.

எடுத்ததொருதுரிசிநீர்வேகமெத்த
வென்சொல்வேனிரதத்தைச்சுண்ணிக்கொல்லும்
அடுத்ததொருதுரிசிநீர்வீரங்கூட்டி
அழகானதாளகத்திலப்பிப்போடத்
தொடுத்ததொருபுடத்தினிலேவெளுக்குநீறுஞ்
சுகமானவுபசாங்கனீயமாகும்
கொடுத்திடவேபத்தரையுந்தப்பாதப்பா
கோடானகோடிகவராடும்பாரே, ௮௩

நாவின்பெருமை.

ஆடியதோர்மூப்பூவின்கருவையியல்லா
மறைப்பற்றுச்சொல்லிவிட்டேனலையவேண்டா
தேடியதோர்கருக்களெல்லாம்வெளியாய்ப்போச்சு
செகத்திலேகிட்டுகிலேசித்தாச்சு
மூடியதோர்கருவெல்லாந்திறந்தேனென்று
மோசமென்றிந்நூலையொளித்திட்டார்கள்

காடியோடரைத்துப்பாகரச
நற்றீர்த்தக்கரைதனிலேவைத்திட்டேனே, ௮௯

நூல்வர்சவழி.

வைத்திட்டநூலெடுத்தானொருவேளாளன்
வந்துசடாயிப்படித்தானுலகத்துள்ளே
கைத்திட்டமானபலனிந்தநூல்தான்
கசடருக்கும்பசகளுக்குங்காணுதோடும்
பொய்த்திட்டசாத்திரங்களெல்லாமெய்யான்
போக்கறியவிந்நூலைப்பேணிப்பாரு
மெய்த்திட்டகருவெல்லாங்கோயுந்தாயு
மீசானுந்தேவியுந்தானிறைஞ்சுவாறே. ௯௰

சவுக்காரவைப்பு.

இறைஞ்சுவார்சவுக்காரவைப்பைக்கேளாய்
பரியலாண உவருப்புமரியுப்பு
மறைவானகல்லுப்புவெடியுப்போடு
மருவியதோர்கல்லாங்கிளிஞ்சிச்சுண்ணம்
நிறமானசூடனொடுபாறையுப்பு
கோரகச்சட்டமுனி கொங்கணர்தான் சொன்னார்
குறையாமலப்முறைக்குவைத்துக்கொண்டு
கூசாமல்சட்டமுனிசொன்னமார்க்கம். ௯௧

சொன்னபடியெண்ணைத்தனைக்கழற்றிப்போடு
சூட்சமாய்க்கடுங்காரமேற்றியேதான்
நன்னயமாய்கல்லுப்பைக்கட்டிக்கொண்டு

நலமானவித்தையெல்லாமடிப்பாரு
பொன்னத்திலேயுண்டாருக்குளிகைகட்டி
பொதிகைதனில்வந்தெதன்னைக்கண்டுசேவி
யின்னமொருசேதியுண்டுசொல்லக்கேளு
யிதமானவறுசுவையுங்கழற்றுவாயே ௯௨

சுந்தரானந்தர்முறைகற்பம்.

கழற்றுவாய்சுந்தரன்றன்னூலைப்பார்த்துக்
கடுக்காயைக்கொண்டுவிடுவருஷமொன்று
தளைத்துடனேயிளகுதனைக்கொண்டாயானால்
சடத்திலுள்ளநோயெல்லாந்தானேபோச்சு
சுழற்றுகின்றநூல்களெல்லாஞ்சுருக்கிச்சொல்வேன்
றுடியானவெல்லாரைக்கற்பத்தேதான்
யினிசதுநீபோகாமல்வருடங்கொண்டா
லிருத்தமடாயிருநூறாண்டிருந்துகாணே. ௯௩

குளிகைசெய்கை.

ஆண்டிருக்கச்செய்துகொண்டுவயக்காந்தத்தை
யப்பனேகொண்டுவிடுவருடமொன்று
பூண்டிருக்கும்பிறகுகேளுகற்பமெல்லாம்
புசமாகமுப்பூவைமுடித்துக்கொண்டு
என்றதொருவேதைதனைக்கண்டுகொண்டு
யிரதமென்றஆனைதனைக்குளிகைசெய்து
மூன்றதொருகுளிகைக்குச்சாரணைதான்றீர்க்கு
மூன்பாகத்தங்கமொடுக்குதங்கூட்டே, ௯

இரசச்செந்தூரம்.

கூட்டியேகெந்திகனைக்குப்பிக்கேற்றி
குலாவியேசெந்தூரஞ்செய்துக்கொண்டு
காட்டியேவருடமொன்றுகொண்டாயானால்
நமனில்லைகோடிவரையிருக்கும்பாரு
பூட்டியேவாசிதன்னைக்கூட்டிக்கொண்டு
புதுமையுள்ளமலைமேலேயேறியேதான்
ஊட்டியேயலையிலுள்ளகற்பங்கொள்ளு
அதிகமாய்ரிஷிகளைநீதெரிசித்தேதான். ௬௫

ஜெகக்காணத்தியானம்.

அடுக்கும்வகை,

தெரிசிக்கத்தியானமொன்றுசொல்லக்கேள ய்
சிவாயநம ஓம் கிலீம் என்றுசேவி
வரிசிக்குஞ்சித்தரெல்லாம்வெளியிற்காணு
மகத்தானசித்தர்பாவணக்கிநில்லு
பரிசிக்கும்படியவரைக்கண்டாயானால்
பணிந்திடுவாய்பாதத்திற்சிரசுதட்ட
கிரிசிக்கும்ஆர்நூலிற்சார்ந்தாயென்று
கேட்கிலத்திகார்தன்கிருபையென்னே. ௬௬

சித்தர் மகத்துவமளித்தல்.

என்னுடையபேர்சொல்லிக்கூட்டிக்கொண்டு
யிசையானபொதிகையிலேயேறுவார்பார்

உன்னுடையதிறங்கண்டபோதுதானே
யுறுதியுள்ளசித்தனென்றுபேருமீய்வேன்
மின்னுடையவெளிகாட்டியறுதலமுங்காட்டி
மெஞ்ஞானவீடுபெறுநிலையுங்காட்டி
பன்னுடையசிதம்பரமுமேருபூசைப்
பாலிப்போமஷ்டாங்கம்பரிக்குகனே. ௩௭

யோகிகளுக்கிருப்பிடவிசேடதலம்.

பரிவானயோகிக்குத்தலந்தைக்கேளாய்ப்
பகருவேனசிவமானகன்னிமட்டுந்
தெரிவனமலைச்சார்புமெதகனென்று
சேசதுதில்நாடதிகஞ்சேர்ந்தசம்
அரிதானபாண்டியிலேவைகைநாடு
அநேகதொருக்கள்ளர்பத்துமுமுகர்சேவில்
உரிசாலதிண்டுக்கல்நாயார்கோவி
லுறவானமதுரையொடுகுன்றுறுமே. ௩௮

ஆறானதாம்பிரவேணிகரைப்போக்கெல்லா
மாமடாலெங்கசிகதிவெபாதிகைச்சார்பு
கூறானசிதம்பரமுங்காவேரிப்போக்குங்
கொள்ளுகிறகற்பமேலஞ்சித்தியாகும்
ஆறானகன்னியிலேகுமரிநின்றான்
நற்பனமாய்வாலேயடா அவன்தானப்பா
பேறாகம்நான்சொன்னதலங்களுக்குப்
பேதமிலைப்பேதமுண்டுபேசகுறேனே. ௩௯

பேதபூமி.

யேசுவதுசமுத்திரத்துக்கப்பாற்பத்துப்
போனகடிகையதுமேற்கேசென்று
விசுறதீகார்கற்பங்களுண்ணவேணும்
மெஞ்ஞானிக்கெங்குமாம்வேதாந்திக்கும்
ஆசுறதோர்சலமதிகம்நிலமதிகப்பாரு
அப்பனேகுளிர்ந்ததலமாகுமாகும்
சிறதோரென்னவென்றால்ராசநீதம்
குலையத்தில்ஹனுரீதங்கொள்கையாமே. ௩

புத்தி.

பாரப்பாசமாதியிலேயிருக்கும்போதும்
பலபலவாந்தொழில்முறைகள்செய்யும்போதும்
கோரப்பாபலகூட்டங்கூடலாகா
நெறிகெட்டசீஷர்களைச்சேர்க்கலாகா
ஆரப்பாதனிமையாய்னிருந்துக்கொண்டு
அளவற்றகவித்தையெல்லாமாமேடுஞ்
சீரப்பாதேகசித்தியோகசித்தி
செயமானமலைனிலேசேர்ந்துகொள்ளே. ௩௧

பூமிஞைகால்விளைபூமி,

கொள்ளென்றகுபரிக்குமேற்கேசேளாய்
கூறுவேன்பதிங்காதங்குணமாப்பூமி
விள்ளென்றபூமிதனிற்பூமிஞசம்
விளைந்தெழிக்குந்தலங்களையான்விரித்துச்சொல்வேன்

யுள்ளென்றகாசிக்குத்தெற்கேபத்து
வுறவானகடிகைக்குட்பூமியொன்று
வெள்ளென்றபூமிக்குக்கிழக்கேகாணு
மிருபதுநாழிகைக்குள்ளேதலமொன்றுண்டே. ( )
உண்டப்பாமுன்சொன்னதலத்துக்கப்பால்
யோசனைதானொன்றுசென்றால்தலமொன்றுண்டு
நன்றப்பாவதின்பிறகுமேற்கேசென்றால்
நலமானகடிகை த்துமலைச்சார்புக்குள்
சென்றப்பாபார்த்தக்கால்தலமொன்றுண்டு
சித்தருடனடமாட்டஞ்சொல்லப்போகா
இன்றப்பாசொல்லுகிறேன்விலாடபுரந்தன்னில்
வெகுவிதியொருதலந்தான்விசாலமெத்தவாமே.

சலவிசேடமகத்துவம்.

மெத்தவடாடில்லிக்குமேற்கதாக
விருதானதலங்களுண்டுமேவிப்பாரு
சித்தரப்பாகஞ்சமலைச்சித்தர்வாழ்க்கை
திரண்டதொருமலையுண்டுவதற்குளப்பா
வுத்தமமாங்குருநாட்டில்ஞாலக்காவென்று
வுயர்ந்தமலைபதுநானேசித்தருக்கு
வெற்றியுள்ளகன்னடியார்தேசந்தன்னில
மேலானயிக்கநகர்தலந்தானென்றே. ௯௪
தலமானஆற்காட்டின்மேற்கேபத்து
கார்த்தக்காலந்தனின்றலமொன்றுண்டு

பெலமானகாவேரிபூமிதன்னில்
பெருத்ததொருதலமொன்றுசீரங்கத்தில்
நிலமானகோகரணத்துக்கப்பாலேதான்
நெடுந்தூரஞ்சென்றக்கால்தலமொன்றுண்டு
குலமானதிண்டுக்கல்தேசந்தன்னில்
குணமானதலமொன்றுகூர்ந்துபாரே. ௭௫

கூர்ந்துபார்கள்ளருடதேசந்தன்னில்
குணமானதலமொன்றுவள்ளூரில்
சேர்ந்துபார்மதுரைக்குத்தெற்கதாகத்
திறமானகடிகைபத்துக்கப்பாலொன்று
வார்ந்துபாரதுக்கப்பால்கடிகையைந்து
வெல்லயிலேதலமொன்றுயிருக்கும்பாரு
தீர்ந்துபார்மதுரைக்குக்கிழக்கேயப்பா
சேர்ந்துபத்துக்காதத்துக்கப்பாற்செல்லே. ௭௬

சொல்லவேவலையல்செய்யும்பேர்களுண்டு
செயமானதலமதிகஞ்சேர்ந்துபாரு
மெல்லவேயதின்கிழக்குமறவர்காட்டில
வெகுதலங்களுண்டுசமுத்திரம்வரைக்கும்
நல்லதொருகல்லுப்புக்கடலிலுண்டு
நலமானசமுத்திரத்தின்ஸ்ரீராமர்பிரதிஷ்டை
வல்லதொருகாட்டுக்குள்தலமொன்றுண்டு
மைந்தனேதாம்பிரவேணிஉள்ளம்கேளே. ௭௭

ஆற்றின்கரை பூமிவளமை,

வளமையாமாற்றினிடகரைப்போக்கெல்லாம்
வாகானநாலாறு தலங்களுண்டு
இளமையாமதின்தெற்குக்குமரிவரைகேளாய்
ஏழுதலமுண்டப்பாவதற்குமப்பால்
பழமையாங்குறவருடதேசந்தனிற்
பதிவானதலமுண்டுகிட்டக்கிட்ட
உளமையாந்தலங்கள்செம்பயீதல்லாமல்
உரைப்பானபூவெல்லாமுற்றுப்பாரே. ௱௮

சலாசத்து—பொன்னப்பிரகம்—வெள்ளையப்பிரகபூமி.

பாரப்பாசலாசத்துவிளையும்பூமி
பரிவானகுமரிக்குங்கிழக்கதாக
நேரப்பாகாதமதுபத்துச்சென்றால்
நிலத்திலேவெட்டியேயெடுப்பார்பாரு
சீரப்பாபொன்னென்றவப்பிரகந்தான்
தென்காசிக்கடுத்ததிலேதலந்தானென்று
வேரப்பாவெள்ளையென்றவப்பிரகந்தான்
விரிசதுரகிரிக்கடுக்கவிளையும்பாரே.

பொன்னிமிளை—மூவிலைகுருக்கு—சோதிவிருட்சம் வெண்சாரை!

விளையுமடாகிழக்காகக்காதமூன்றில்
வெகுவிதமாம்பொன்னிமிளைவிளையும்பூமி

தலையுடா பொதிகைமலைச்சார்புதன்னில்
தாம்பிரவேணிக்கரையிலருவியாற்றில்
மூலையுடாவதனடுத்ததெற்கேகோத
மூவிலையாங்குருந்துதான்மரமுண்டாகுந்
தலையுடாவனதிலடுக்கச்சோதிவிருட்சந்
தன்னோடுவெண்சாரைதானுமுண்டே. ௱௰

வெண்ணாவல்.

[illegible]டாபச்சையாறதனிலப்பா
யுத்தரம்பிவாசமலையுயர்ந்திமேத்த
நன்றடாவதினுடையகரையிலேதான்
நாலாறுமரம்நிற்கும்வெண்ணாவலப்பா
கொண்டடாவம்மலையில்சித்தர்கூட்டம்
குறையாதுவொருநூற்றுப்பத்துப்பேர்கள்
கண்டடாவம்மலையிலவிருக்குமூலி
கனமடா சித்தரால்காணொணாதே. ௱௰௧

நீலக்கொடிவேலி—சங்கிலிசித்தர்வாசம்.

காண்போர்களம்மலையிற்கிண்ணென்றுண்டு
கருநீலக்கொடிவேலிக்கரையிலுண்டு
வீண்பேர்கள்போனக்கால்காணாதப்பா
விருதுபெற்றசித்தர்கடான்போகவேணுந்
தாண்பானமயேந்திரமாமலையிலேதான்
சங்கிலிச்சித்தருண்டுகொங்கணர்தன்பிள்ளை
பேர்கள்போனக்காலேறப்போகா
ஊண்யுறப்பானசெவுனிக்குயேறலாமே. ௱௰௨

வெண்சாரைவாழுமிடம்-வெசாரையைக் காணுமிடம்.

ஆகுமேநாடகைதன்னைதானென்று
அதில்வாழுவெண்சாரையஞ்சாறண்டு
போகுமேயச்சாரைமயேந்திரமலையெல்லாம்
போக்குவரத்தாயிருக்குப் பூண்பாசித்தர்
ஏகுமேயம்மலையிலேறிச்சென்று
வியல்பானகுகையருகிலமண்டலந்தானென்று
வாகுமேகாணிருக்கும்போதுதன்னில்
வருத்தமிலேகாணலாஞ்சாரைதன்னை. ௯௰௫

சாரைபிடிக்குமுறை—வெண்சாரையருந்தல்.

தன்னையேகண்டவுடன்றாய்பிக்தேதான
சார்வானகடுமையம்பிடித்தாயானல்
பின்னையேபிடித்தவிடக்கையிலிருக்கப்
போரகவிருதண்டாய்பொருந்திப்போகும்
பின்னையேகயிலிருக்குமதனைத்தின்று
விருபதாயிரம்வருடமிருந்துபாரு
பொன்னையேதேடாதேகற்பந்தேடு
பொருள்காணப்புருவமையம்நோக்கிப்பூணே. ( )
சதுரகிரிமகத்துவம்-பொன்மலைமகத்துவம
பூண்பாமயேந்திரத்திலேறித்தெற்கே
போக்கானல்நாழிகைதான்பொன்மலைதானுண்டு
ஆனைப்பாவதனிலொருகுகையுமுண்டு

வதிலிருப்பாராயிரம்பேரதிகசித்தர்
காணப்பா அவர்களைத்தான்கண்டாயானால்
கனகமது கேட்டதெல்லாங்கையிலீய்வார்
நாணப்பாசெவுனமென்றகுளிகையீய்வார்
நலமானகற்பமதுநல்குவாரே. கக௫

தாடகசுனைமகத்துவம்.

நல்குவாரம்மலையிலுதகமுண்டு
நலமானதயிலமுண்டுபாஷாணமுண்டு
செல்குவார்மூலிகைதான்கோடியுண்டு
திரவியங்கள்கிடாரத்திலிருப்பதுண்டு
புல்குவார்தாடகையிற்கிழக்குராவில்
புதுமையொன்றுசொல்லுகிறேன்பிழைக்கும்பேர்க்
கொல்குவாரடையாளமுறைக்கக்கேளு (கு
வோராளுக்குயர்வொருகையில் துறட்டிதானே.

தயிலமிருப்பிடம்-தயிலமெடுக்கும்விபரம்.

கையிலொருதுறட்டிதனைக்கண்டாயானால்
காணப்பாவதினருகேகல்லிற்பூண்டு
சியலோடுசித்தரையும்நாகனிற்றான்
சென்றாக்கால்தயிலமதுசிவந்துபாயும்
நயமாகவதினடுக்கக்கற்குழிதானென்று
நலமாகவதிற்றயிலஞ்சென்றுபாயும்
மயமாகுந்தயிலஞ்சித்தர்கொடுபோமுன்னே
மைந்தனேகாத்திருந்தெடுத்துக்கொள்ளே. கக௬

தயிலம்வைக்கப்பாத்திரம்-சயிலவுதகதயில மகத்துவம்.

கொள்ளுவதுபேச்சுரையின் குடுக்கைதன்னில்
கொள்ளமட்டுமடத்தைதனைக்கொண்டுபோய்நீ
நின்றுகிறேன்காசிடைதானுள்ளேகொள்ளு
மேன்மையாமண்டலத்தில்சாவுபோச்சு
தள்ளுவதுசட்டையதுயெல்லாந்தள்ளுஞ்
சயிலவுதகமென்றதயிலமப்பா
எள்ளளவுயிரும்பிலேதடவிப்போட
ஏமமென்றவித்தையதுகைக்குள்ளாச்சே. ௧௧௫

மயேந்திரமலைவளப்பம்-கருநெல்லியிடம் வாலரசமிருக்குமிடம்.

வள்ளானமயேந்திரமாமலைக்குத்தாழ
ஒருபிறமாம்வடபக்கந்தன்னிலேதான்
கல்லானகல்லிலேகுகைதானுண்டு
கருநெல்லியதனிலேயொருமரந்தானுண்டு
தள்ளாதகுகைதனிலேகற்பறணிகாணு
தயிலமுண்டுவுதகமுண்டுதனந்தானுண்டு
விள்ளாதவாலரசமொன்றதாகும்
மேலானபரிசனமாம்வேதையாமே. ௧௧௬

நம்பிமலைவளம்-சோதிவிருட்சம் செங்கற்றுழை.

ஆமென்றநம்பிமலைவடச்சார்புதன்னி
வதிசமாஞ்சோதியதுஆல்போல்நிற்கும்

வாமென்றவதினருகேசெங்கற்றாழை
வரிசையாய்நிற்குமடாயிரத்தவர்னீம்
போமென்றகாயசித்திக்கேத்தகற்பம்
புதுமையின்னஞ்சொல்லுகிறேன்பூண்டுகேளு
தாமென்றபொதிகைக்குக்கிழக்குச்சார்பில்
தாண்டியொருநாழிகைதான்மலையிற்சென்றால்.

சிவந்தவிலைக்கள்ளி-செந்திராய் - சுணங்கன்மூலி

சென்றிடவேயவ்விடத்தில்சுனைதானொன்று
சிவந்தவொருஇலைக்கள்ளிசெந்திராயுங்
கன்றிடவேயுண்டாகுஞ்சுணங்கன்மூலி
காயசித்திக்கேத்தகற்பங்கணக்கவுண்டு
பண்டையகற்பத்தைக்கண்டபேர்க்குப்
பரிவானகாயசித்திகெவுனசித்தி
யென்றுமேவாதசித்தியெய்துமெய்து
மிறைவனைப்போலெக்காலுமிருந்துபாரே. கஉக

நரைதிரைமாறத்தைலம்.

ஒருத்துகின்றதயிலமொன்றுஇயம்பக்கேளாய்
இயலானகடுக்காய்வேர்த்தயிலம்நாழி
பருத்துகின்றநெல்லிக்காய்த்தயிலம்நாழி
வளமானதாணிக்காய்த்தயிலம்நாழி.

திருத்துகின்றகருந்துவரைத்தயிலம்நாழி
சேங்கொட்டைவித்திலுடதயிலம்நாழி
பொருந்துகின்றயழிஞ்சிவிரைத்தயிலமநாழி
புகழானவேம்பின்சேரல்தயிலம்நாழி. கஉஉ

நாழியென்றசிவன்வேம்புத்தயிலம்நாழி
நலமானகாரெள்ளுத்தயிலம்நாழி
வாழியென்றவாலுளுவைத்தயிலம்நாழி
வளமானவகையெல்லாந்தயிலம்வாங்கி
தாழியென்றபீங்காணும்பாண்டத்துள்ளே
சாதகமாய்விட்டுமொருசேதிகேளு
காழியென்றதயிலமதிலோகங்காந்தங்
கருதியதோர்செந்தூரங்கலந்துகொள்ளே. கஉங

மலையேறபக்குவம்-தயிலத்துக்குப்பத்தியம்.

கலந்ததனைநெல்லுக்குள்மண்டலந்தான்வைத்துக்
கணபதியைப்பூசித்துக்காசிடைதான்கொள்ளு
மலந்தமொருமண்டலந்தான்கொண்டாயானால்
வளர்கின்றகரைமாறிவண்டுபோலாம்
நலந்திகழுந்தேகமதுசிவந்துகாணும்
நாட்டுக்குளதிசமிதுநாட்டிப்பாரு
பலந்தருங்காணித்தயிலஞ்செய்துக்கொண்டு
பாரிகருமலைமேலேயேறுமேறே. கஉச

ஏறுவதுயெப்படிதானென்றாயானால்
விடும்பென்றஆலுளுவமுமுனிவுந்தீர்ந்து

கூறுகின்றகொலைகளவுங்காமம்பொய்யுங்
கொடுமையென்றபாவங்கள்தன்னைத்தீர்ந்து
மாறுகின்றமனக்குரங்குநிராசையாகி
வளமாகப்பர்சரிசிபொங்கியேதான்
தேறலதுபால்கூட்டிச்சிறுபயறுங்கூட்டிச்
செயமாகவோர்வேளையமுதுபொள்ளே. ௧௨௫

வாசிகுறி.

கொள்ளயிலேயிடைகலையில்வாசிபாரு
கூசாமல்நெட்டோடேயேறுயேறு
தள்ளையென்றவாத்தானைநித்தம்பூசி
சாயுரசியபதக்கைநித்தம்சார்ந்துநில்லு
வள்ளையிலேயிதுவெல்லாமகிழ்ந்துபாரு
மகத்தானபூரணமுமனைதிறதோன்றும்
பிள்ளையிலேவுங்களைப்போல்பிள்ளையுண்டோ
பேய்மக்காளலையாதேபிலத்துக்கோவே. ௧௨௬

பசுபதிபாசம்-புரியட்டம்.

கோவென்றபசுவொன்றுபதிதானொன்று
கூறுகெட்டபாசமொனறுமூன்றுங்கூடித்
தேவனென்றபிறம்புக்குஇடமுண்டாச்சு
சித்தனென்றுவிசைதத்தள்ளிசிவயோகஞ்சேரு
ஆவென்றவகையில்லையென்றுசொல்லி
யலையாதேயிந்நாவிலகுத்தசித்தி

பூவென்றஆயிரத்தெண்மலர்ப்பூவைத்தால்
போத்தியேதீமூட்டப்புரியட்டம்போமே. ௧௨௭

பசியாதிருக்க.

போமென்றபுரியட்டமெட்டினைப்பா
போகாமலடங்கினால்பிறவிபோச்சு
சாவென்றசொல்லேதுலபிதானேது
சாயுச்சியமானதொருஞானவானே
யாமென்றவமுர்தமதுவுண்டாயானா
லப்பனேபசிபோச்சுச்சித்தியாச்சு
நாமென்றவாணவமுமப்போபோச்சு
நலமானசிவசித்தனஞானியாமே. ௧௨௮

தேகவாசனை.

ஞானியென்றவொருகலையில்காய்த்ததோசொல்
நரஜென்மங்கோடியிலேயொருவனப்பா
யோனிவாய்ப்பட்டசடயாகையாலே
யுத்தமனேகாயசித்தியாகவேணும்
ஊனென்றதேகமதுகற்பதேக
முத்தமனேகயிலாயதேகமானால்
மானிலத்தின்மனிதனல்லதேவனாச்சு
மைந்தனேபற்பமடாமனிதர்வாழ்வே. ௧௨௯

பூநீற்றுக்குரு.

வாழவேயின்னமொருவரிசைகேளாய்
வளமானபூநீற்றைவாரிக்கொண்டு

பூரணசூத்ரம்.

நாளவேசாறுவராத்தழைகளெல்லாந்
சாதகமாய்ப்போட்டிடவேதண்ணீராகுந்
சூழவேகாரத்தைச்சிறுநீருப்பில்
தோய்த்திடவேகாரமதுசுண்ணமாகுங்
கூழவேசோறுகளில்போட்டுச்சற்றே
குருவென்றகற்சுன்னத்தப்புச்சத்தே. கரு

பாஷாணக்கட்டு.

சுத்தானசாறுவகைசொல்லக்கேளு
சம்பீரச்சாறுதான்படிதானென்று
வித்தானமுன்சொன்னகுருவகைதானென்று
விளங்கவேவகையொன்றுவராகனென்று
முத்தாகப்போட்டதனைக்கலக்கிவைத்தால்
முறிந்துமேயொருநாளில்தண்ணீராகும்
பத்தானதெளிவதனையிறுத்துக்கொண்டு
பாஷாணங்கழுஞ்சுக்குச்சுறுக்குப்போடே.

அயமணி.

போட்டிடவேபாஷாணங்கட்டிப்போகும்
புகழானசெம்பிலிடவெள்ளியாகும்
ஆட்டிடவேயரைப்பொடியில்விட்டரைத்து
அளவாகவுணங்கிடவேமணியுமாகும்
நீட்டியதோர்தங்கமதிற்சேர்த்துருக்கி
நிசமாகவெள்ளிசெம்பிலீய்ந்தாயானால்

காட்டிடவேயாறேழுவரைக்குங்காணும்
நலமான இரும்பிலிடவேதைதானே. ௧௯௨

தாம்பிரவேதை.

இரும்பைவிட்டுச்செம்பதனைச்சொல்லக்கேளு
எழுத்தாணிப்பச்சிலையின்சாறுநாழி
முருங்கைப்பட்டைசார்நாழிகூட்டி
முந்தினதோர்குருவைக்குவராகன்போடு
அரும்பவேயறுபதுநாழிகைகடந்தா
லதனுடையதெளிவதனையிறுத்துக்கொண்டு
துருமபானசெம்பதனையுருக்கிச்சாய்த்தால்
சுகமாகவிரவுநூறுதுய்யானேமே. ௧௯௩

பாஷாணக்கட்டு.

துய்யானேவிடைக்கிடைதான்சேர்த்தாயானால்
துய்யானுஞ்சொல்லரிதுசொல்லிவிட்டேன்
மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்சதிரக்கள்ளி
விதமானபாலதனைக்கறந்துவந்து
அய்யாகேள்முன்குருவில்வராகன்போட்டு
அறுபதுநாழிகையிருக்கத்தெளிந்துபோகும்
உய்யவேயொருகழஞ்சுவெள்ளையப்பா
வழுக்குநீர்ச்சுருக்குக்கொடுக்கக்கட்டிப்போமே. ௧௯௪

நாககட்டு,

போகின்றபாஷாணந்தன்னைவாங்கி
புக்கிடவேகழஞ்சுக்குமஞ்சாடித்தான்

ஆகின்றநாகமதுகட்டிப்போகும்
அந்தயினடதங்கத்தையதனிற்றூக்கி
ஏகின்றவெள்ளிசெம்பிலீய்ந்தாயானால்
யேழையாயிதன்பெருமையியம்பப்போமே
வாகுடையவமுறியதுபடிதாறென்று
மைந்தனேமுனகுருவும்வாகவென்றே. கருரு

சூதக்கட்டு.

ஒன்றாகப்போட்டதனைவைத்தாயானா
லுத்தமனேகல்மசந்தானுனாந்துகாணும்
பன்றாகத்தெளிவிறாத்துரசத்திற்குத்த
பாலையாம்ரசமதுதாணட்டைப்போலாம்
நன்றாகவதைபெடுத்துக்கருவூமத்தை
நலமானகாயதனிற்புடத்தைப்போடு
வென்றாகவோர்புடந்தானகோழியாகும்
விதமாகக்கட்டிப்போம்வெள்ளியாமே. கருசா

சூதச்செந்தூரம்.

வெள்ளியென்றசூதத்தைத்தின்றாயானால்
வெள்ளையென்றநரைகளெல்லாம்வண்டுபோலாய்
தெள்ளியதோர்தங்கமிட்டுகெந்தியிட்டு
செந்தூரஞ்செய்திடவேசொர்னமாகும்
வள்ளியதோராசவெள்ளிகெவுனமாகு
மப்பனேசாரணையைத்தீர்ந்தபோது
உள்ளியென்றகாட்டுள்ளிபிடித்துக்கொண்டு
வுத்தமனேமுன்குருவைப்போட்டிடாயே, கருஎ

வெள்ளீயம்நீர்வாங்கல்.

போட்டதனைப்பிழிந்திடவே தண்ணீராகும்
புகழான முன்குருவைப்பின்னுமிட்டு
ஆட்டிதனை வைத்துவைக்கத்தெளிவதாகு
மத்தெளிவில்வெள்ளீயமுறுக்கிச்சாய்க்கப்
பூட்டிதனைப்பத்துமுறைசாய்த்தாயானால்
புகழாகக்கட்டிப்போம்பூண்டுபோரு
நாட்டதனில்சாரங்கட்டுஞ்சுருக்குப்போட
நலமானகுளிகையதுசெவ்வனமாமே. கஙஅ

லிங்கக்கட்டு.

ஆமப்பாமுன்குருவையிலைக்கள்ளிப்பாலில்
அப்பனேயிட்டுவைக்கத்தெளிந்துபோகும்
வேமப்பாவந்நீரில்சாதிலிங்கம்
விதமாகச்சுருக்கிடவேகட்டிப்போகும்
காமப்பாவெள்ளியிலேவேதையாகும்
நலமானதங்கத்திற்சேர்ந்தாடும்
வேமப்பாயிக்குருவையண்டத்துள்ளே
யுருக்கவேவகைக்குக்கால்வராகன்போடே,
போட்டிதனைவெளியில்வைக்கமெழுகுமாகும்
புகழானபாஷாணமெல்லாஞ்சாகு

ளுள்ளலோகமட்டில்வேதையாகும்
போலஇச்சூறுக்குள்ளபோக்கொன்றில்லை
காட்டமுடன்இக்குருவைவைக்கவேண்டாம்
நலமானபச்சையடாபூநீர்ச்சுண்ணத்
தேட்டமுடனித்தொழிலைமுன்னேசெய்து
செயமானலோகத்திலிருந்துதேறே, ௧௨௰

வினையகத்தல்.

தேறுதற்குயின்னமொருகருவைக்கேளு
செப்பாதகருவையெல்லாஞ்செப்பினேன்கேள்
யேறுதற்குமலையொன்றுமில்லையப்பா
யிறந்துநீபிறவாதேநீ
கூறுவதுசத்தியமேபொய்யாகாது
கொலையொன்றுமாகாதுகொடுமையாகா
வேறுதுறைபேதுமில்லைவழலையாகி
வேதாந்தக்கருவுக்குமனமதாமே ௧௨௧

தீட்சையிரண்டுக்குங்காலம்-சூரியன்தோற்றம்.

ஆமப்பாமனமுருகச்சித்தியாச்சு
அறிவுகொண்டுசிவயோகத்தடுத்துநோக்கித்
தாமப்பாசிவதீட்சைசத்திதீட்சை
சாதகமாய்காலைசிவமாலைசத்தி
போமப்பாயிரண்டுக்குமிடைகலைதான்சித்தி
போக்கோடேமவுனமுத்திப்பூண்டுநோக்க

வேமப்பாமூலத்தீமேலேசாடு
　　மெளிகோடிசூரியன்போலுள்ளேகாணும்

சிவத்தின்கூறு-சத்திகூறு.

காணுதற்குமவுனமுற்றுப்பாருபாரு
　　காசினியில்விசாரமெல்லாந்தள்ளுதள்ளு
வீணப்பாவிசாரமென்னசமுசாரமென்ன
　　வெட்டவெளியொன்றுமிலைசிவத்தின்கூறு
தோணுகின்றரூபமெல்லாஞ்சத்தியாகுஞ்
　　சுருதிமுடிவிதிரண்டுமல்லாதுண்டோ
ஆறுகின்றபஞ்சகர்த்தாவெல்லாமாச்சு
　　வுறுதியிதுக்குருவின்றிவேறேதாதே. ௧௪௩

சடவாழ்க்கை.

ஒதுவதுவேதமேயோகவேணு
　　மூலகத்தில்வேதமில்லாகொன்றுமில்லை
மாதுமக்களென்றுதாமெண்ணியெண்ணி
　　மாள்வதற்குமபிறப்பதற்கும்வைத்தாரீமச
தீதுவென்றதீயினிலேவிழுந்தாயானல்
　　செடம்விழுந்துபோகுமடாஞானமேது
தாதுவென்றசடம்பிறந்தாலஞானம்வாய்க்குஞ்
　　சகலகலைத்திபானமெல்லாந்தருக்கும்பாரே. ௧௪௪

நூலின்மகத்துவமுறைத்தது.

பார்ப்பதற்குஇந்நூலேபார்க்கவேணு
　　பரிபூரணசூத்திரமாய்ப்பாடினேன்யான்

பூரணசூத்திரம்.

ர்ப்பதற்குவினைகளெல்லாந்திட்டைசொன்னேன்
செயமானகற்பமதுதெளியச்சொன்னேன்
கூர்ப்புடனேவாதத்தின்விபரஞ்சொன்னேன்
குறைகளெல்லாந்தீர்த்துவிட்டேன்கூர்ந்துபாரு
சூர்ப்பணகியாசைகொண்டேபெம்மையபோச்சு
சுருதியுள்ளகெடியனென்றுமெல்லாமாச்சே.

லோகத்தோடேசத்துவாழ்த்தல.

ஆச்சிந்தலோகத்திலிருக்கும்போது
அசலருடன்கூடாதேயானவம்பேசாதே
நேசசிந்தவுலகத்திலநடக்கலாகா
நடந்தாலுமவனுக்கேதுறாங்குறாங்கு
காச்சந்தமவுனத்தைவிட்டாயானால்
சருவிகடான்கொல்லுபடாதியானம்போச்சு
மூச்சென்றயோகமுதலஞானம்போச்சு
முறையோடேயிருக்கவென்றால்குகையைக்காரோ.

சித்தரென்போர்நெறி,

கார்ப்பதுதான்பூரணத்தைக்காக்கவேணும்
காரென்றுபுருவமையத்திருக்கவேணும்
தீர்ப்பதுதான்வாசனையைத்தீர்க்கவேணும்
செகமெல்லாமொன்றுமில்லையெண்ணவேணும்
ஆர்ப்பனத்துக்கழிவில்லாதிருக்கவேணு
மப்பவல்லோசித்தனென்றஆண்மையாச்சி
நாற்பதுக்குள்கற்பமுண்ணக்கோடியாச்சு
நரைத்தாக்கால்காளதிகஞ்செல்லுமன்றே.

வருடநிலை.

நன்றாகநாளதிகஞ்சென்றாலென்ன
நாட்டிப்பார்வருடமொன்றில்சித்தியொன்று
பன்றான ஆண்டதுதான்பத்துக்குள்ளே
பரிவானகாயசித்தியோகசித்தி
யுன்றானகெவுனசித்திஞானசித்தி
யுரப்பானசட்டைதள்ளிக்காந்தியாகும்
ஒன்றானதேகமதுவரூபமாகு
முத்தமனேகத்தினடுவோடும்பாரே. ௧௪௮

சட்டைகழலுமாற்கம்.

ஓடுகின்றதத்துவந்தான்தொண்ணூற்றாறு
மோர்கருவிக்கோர்சட்டையுரிந்துதானால்
சாடுகின்றபிறவியெல்லாந்தள்ளிப்போச்சு
சாயுச்சியபதவியிலேசார்ந்துபோச்சு
பாடுகின்றவேதாந்தம்வெளியாய்ப்போச்சு
பரிபூர்ணந்தானுச்சுபகலுமாச்சு
வேடுவன்றெடுத்தபுழுத்தன்ரூபங்கொண்ட
விதமாச்சுமாய்கையெல்லாம்வெளியுமாச்சே.

ஆச்சப்பாவாதத்தின்கருவைக்கேளு
அப்பனே ஆயிரத்திநூறுக்குள்ளே
பேச்சப்பாசகலகலைசெய்தியெல்லாம்
பேசாதகருவையெல்லாம்பேசிவைத்தேன்

போச்சப்பாபேசிவைத்தகருவேதென்றால்
புகழானசவுக்காரப்போக்குத்தாக்கு
மேச்சப்பாமுப்பூவின்றீட்சைமார்க்க
மியலானகடுங்காரச்செயநீர்போக்கே. க௫௦

நூல்த்தொகைவிரிவுரைத்தல்.

போக்கானசுண்ணத்தின்கருவுஞ்சொன்னேன்
புகழானசெயநீரின்கல்லுஞ்சொல்லி
வாக்கானகளங்கோடுசெந்தூரங்கள்
வகையானதிராவகமுஞ்சரத்தின்வைப்பும்
தாக்கானகருவோடுகுருவுஞ்சொல்லி
சாதகமாங்கைபாகஞ்செய்பாகங்கள்
தூக்கானஇடைபாகம்பாசைபாகஞ்
சுறுக்காகுந்தேகமொடுதேகமென்னே. க௫௧

எண்ணவேஞானமொடுமூலிகையின்கூறு
மியல்பானகைபாகமெல்லாஞ்சொன்னேன்
வண்ணமாமெந்தெந்தநூல்களெல்லாம்
வாகானநிகண்டுமதுமருவிப்பாரு
பொன்னானபொன்னதுபோலிந்நூலுந்தான்
போக்கொன்றுந்தப்பாதுமறைக்கவில்லை
நன்னயமாஞ்சாத்திரத்தில்மறைப்பேனென்று
நாட்டினேன்வெளியாககாட்டினேனே. க௫௨

சுயவர்நிலைமை.

நாட்டிலேயிப்படிதான்வெட்டவெளியாக
நாட்டியுந்தானறியார்ட்டாலென்னசெய்வோம்
பாட்டிலேசொன்னதென்றும்பலியாதெனறும்
பாவிகடானெடுத்துரைப்பார்பழமையல்லால்
வீட்டிலேயிருந்துகொண்டுவீண்வாய்ப்பேசும்
வெள்ளாட்டிப்பயல்களுக்குசாத்திரமெய்யாமே
தேட்டிலேசாத்திரத்தைத்தேடவேணுந்
திரவியிலேமனமிருக்கசித்தியாமே. ௧௫௩

பூசையில்தாயைநினைத்தல்.

சித்திக்கவேணுமென்றால்சொல்லக்கேளு
ஜெகஜாலமாடுகிறதாயைக்கேளு
புத்திக்குமவள்பதத்தைப்பூசைபண்ணு
போக்கொன்றுந்தப்பாதுபொய்போகாது
முத்திக்கும்பூசைமுறைதன்னைக்கேளு
மூண்டதொருசமாதிக்குளகிரிவேணும்
பத்திக்குமூதண்டலேகியந்தான்
பாங்கானலகிரியப்பாசட்டமாமே. ௧௫௪

தாய்வரமீய்தல்.

சட்டமாங்கற்பத்துக்குறுதியாகுந்
தாயோடுதந்தைக்குப்பிறிதியாகு
யிட்டமாம்வாமத்தைக்கொண்டாயானு
லெடுத்தொருதுறையெல்லாமிடறிப்போசு

தொட்டதொருபூசையிலேயாமம்வைத்து
சுகமாகப்பூசிக்கச்செலமதானால்
அட்டமாசித்தியதுவாச்சுதப்பா
ஆக்ஞானமப்பனுக்குமாச்சுதெனவே ௧௫௫

விவேககாட்சி

தூர்ச்சுதேயோகத்துக்கேணியாச்சு
வப்பனேகற்பத்துக்காதாரும்
வாச்சுதேயென்றுசொல்லிநாமங்கொண்டு
மதிமயங்கிவாய்புலம்பிமயங்கிப்போனால்
பேச்சுதேசாபமதுதிரவில்லை
மேயமென்றவித்தைசாபதுவெய்தவில்லை
சாச்சுதேயறிவென்றருணமேபோச்சு
ககமாலவாதியென்றகபூசைகாணே. ௧௫௬

பச்சைப்பூரவைப்பு

காணென்றகற்பூரஞ்சொல்லக்கேளு
சாதகமாய்ப்பரங்கிவைப்புக்கிடையாசப்பா
யேனென்றுருடனதுபலங்காரென்று
பியல்பானவெழுப்புப்பலமுங்கால்கானே
சேனென்றவர்ப்பூவுமபலமதொன்று
சேரத்திலேகளுசியொன்றுபுழுகுகூட்டி
வானென்றஆவினெய்விட்டரைத்து
வைத்துநீகுப்பியிலேசிலைசெய்து. ௧௫௭

செய்துமேவா லுலைகையில்தீயைமூட்டு
 சுகமாகமுதீயுமூன்றுசாம
மெய்துமேதீயாற்றியெடுத்தாயானு
 விளங்தேங்காய்ப்போலவுந்தானிருக்கும்பூரம்
கொய்தொருகுங்குமப்பூவாசம்போலக்
 குணமாகும்பச்சையன்றபூரங்காணு
மெய்துமேயளப்பாகும்வாதத்துக்கு
 மீதுவாதிகுருவாகுமிசைந்துபாரே. ௧௫௬

சவ்வீரவைப்பு.

பாரப்பாயின்னமொருசேதிகேளு
 பரிவானவீரத்தின்வைப்பைக்கேளு
நேரப்பாகடைதனிலேவிற்கும்வீரம
 நேராகப்பலமொன்றுயெடுத்துக்கொண்டு
சேரப்பாவதிறேநிதுரிசினைஞ்
 செய்தொருகவாச்சாரமன்னபேதி
பூரப்பாகறியுப்புயுவருப்போடு
 புறவானவெடியுப்புப்பலமுங்காலே. ௧௫௭

காலாகஇதுவெல்லாம்பொடித்துகொண்டு
 கருணைபெறவேணுமென்றுகுப்பிக்கேற்றி
நாலாகமுக்தீயுமாறுசாமம்
 நலமாகவெரித்தனைவாங்கிக்கொண்டு
பாலானதேங்காய்போலிதுகிடக்கும்
 பண்பாகவுடைத்தனைவைத்துக்கொண்டு

சேலாகமுன்போலே நிறுத்துக்கொண்டு
சேர்த்துநீபொடித்தெடுத்துக்குப்பிக்கேற்றே, ()

வீரத்தின் மகத்துவம்.

ஏற்றியேமுன்போலே எரித்துவாங்கு
இப்படியேமும்முறையிலிருக்கும்வீரம
கேற்றியேயிவ்வீரஞ்சகலத்துக்குந்
திறமானகுருவடாவீராசனை
நேற்றினமுமுருக்கினைய் கட்டினமுங்கோடி
நேரானசெந்தூரக் களங்குகோடி
வீற்றியேசெயநீருந் திராவகமுங்குருவும்
மேலானசாரணையும்வீரமாமே. ௧௬௧

சித்தருக்குண்டான நாலுவித்தைவிபரம்.

வீரமாஞ்சித்தருக்குச் செல்லகேளாய்
வித்தையிலேநாலுவித்தை மேலாயவித்தை
வாரமாமவாதமொடு வசியமாற்றம்
வளமானஅஞ்சனமுமவாவும்வேறும்
ஆரமாமிந்நாலுமில்லாவிட்டா
லேலவாகுஞ்சித்தருக்குளடிக்கமாட்டார்
பாரமாமவாதமொடுவசியஞ்சனமேனும்
பார்ப்போர்க்குஅஞ்சனமுமாற்றமபாமே. ௧௬௨

மாத்கம

மாற்றமென்றவித்தைக்குவகைகையக்கேளாய்
வான்கண்டகருவதுதனியிலாவிட்டால்

தோற்றுகின்றகாமரூபி பிணைச்சல்பார்க்குச்
சுருதிப்பாய்ப்பிடித்தாலுஞ்சொல்லக்கேளாய்
ஏற்றுகின்றவெப்பேவேரசட்டிற்போட்டு
வெரித்துநீவறுக்கிவாய்சருகமட்டும்
போற்றுகின்றபூரீஞ்சிமிலேவோர்கொணர்கின்றடி
பொடியாக்கிக்கரிப்போலேவறுத்துக்கொள்ளே.

அழிஞ்சில் தயிலம்.

வறுத்தகரிதனையரைப்பாய்தயிலங்கொண்டு
வாகானதயிலத்தின்வளமைகேளாய்
பொறுக்கவொருவழிஞ்சில்விரைத்தயிலஞ்செய்து
புதுமையுள்ளதயிலமதுவிட்டுமதி
செறுக்கவிதைப்பொடிசெய்துக்கலசத்திட்டுத்
தீயானசூரியனுடன்புடகத்தில்வைக்க
கறுக்கவொருதயிலமதுவிறங்கும்போது
கரியுடனேசேர்த்தரைத்துச்சிமிழில்வையே.

வசியம்-கருங்குருவிமை-குழியானைமை.

வைத்ததனைத்திலதமிடவசியமாகு
மாற்றமாங்கேகமதுஆர்க்குங்காணு
வுற்றவொருகருங்குருவியிதுபோற்பணை
வுறுதியாந்திலதமதுவுனைமையாகுஞ்
சித்தியுள்ளகுழியானைச்சிறங்கையொன்று
செய்திடவேவுறம்போலேவசீகியாகும்

புத்தியுள்ளபேர்களுக்குப்பிழைக்கச்சொன்னோம்
புத்தமையுள்ள அர்ச்சனைத்தைப்புகலக்கேளாய். ௬௫

அர்ச்சனை

கேளப்பா அர்ச்சனைக்காக அர்ச்சனைப்பாத்திரங்கள்
கிண்டியாகுடபரந்தினைவப்புக்கொப்பிக்கம் படாள்
நானப்பாநாட்டிலுள்ளசருவைக்கொண்டு
. நா நிகினமேமுனைந்தனத்தை நன்றாக்கேகந்து
வெளப்பாகருதுக்குருவி சபக்கமெரா
விகமானபசசோந்திபுகிமடிகாசநை
அப்பா [illegible] பாபமேனாபூநாகவு
சோதியெந்தபிமினமாய்கை பூசி. ௬௬

[illegible]தகலோத்தயிலம்

பூச்சியான [illegible] பூறபாக
பு [illegible] [illegible] [illegible] நாக
ஆச்சியான [illegible] [illegible] [illegible]
யாக்கியே [illegible] [illegible] [illegible]
வ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
க சிலெதன்றமெய்யசி [illegible] கிக்கொண்டு
காட்டிறமனை [illegible] [illegible] சொன்னோம். ௬௭

திரிசெய்ப்பிடம்

என்னோடு ஆழிஞ்சில்விறைவித்தக்கொண்டு
யதமாகக்குழிதயிலமிறக்கியேதான

விள்ளாதேபறணியிலேயடைத்துக்கொண்டு
மேன்மையாம்பெண்ணுடையவிலக்கச்சீலைத்
தள்ளாதேசாணிகளுஞ்சதிரமாகத்
தானெடுத்துவகனில்மூன்றாள்பரப்பியேதான்
கொள்ளமட்டுந்திரிபோலேயுருட்டிக்கொண்டு
குணமானவெள்ளெருக்கின்றாலேச்சுற்றே. கசுஅ

மைவாங்கும்வகை-மைபார்க்கும்பருவம்

சுற்றியதோர்திரியதனைவிளக்கிலிட்டுச்
சுகமானமூன்றயிலமதனில்வார்த்துப்
பத்தியாய்க்காராமையோட்டுகுள்ளே
பக்குகின்றமையதனைப்பறண்டிக்கொண்டு
வெற்றியாமூன்றயிலம்புத்துக்சேனும்
விதமாகச்சரியிடையாய்கூட்டிமத்தி
சித்தியாம்பதினறுவயதுசென்ற
செல்வர்கையிலிட்டிடவேதெரியுந்தூரம். கசுகூ

அஞ்சனத்தின்குணம்

தூரமதுநாழிகைக்குள்பாதாளத்திற்
சூட்டிவைத்ததனங்களெல்லாந்தோணலாகும்
காரமதுஆர்கையிலிட்டாலுந்தான்
கைகடந்துகாணுமடாவதீதமைதான்
வாரமதுவானபேய்கணங்களெல்லா
மாறிவிட்டமந்திரங்களொன்றும்வேண்டாஞ்

கூறையாம்பேய்களுக்குக்கருவதொன்று
சொல்லுகிறேன்கழுதைநெய்யீன்களுக்குந்தானே

பூதவிலக்கத்தயிலம்

சாறுக்காகவிருக்கவென்றாற்சொல்லக்கேளாய்
சுருதியாங்கமுறைதயுடகொழுப்பையாக்கி
வீறுக்காகஉருக்கிநெய்யையெடுத்துக்கொண்டு
யிதமானதலங்களிலேதீபமேற்று
ஊற்றுக்காளைபேய்பூதமோடிப்போகு
முண்மையீதுசொல்லிவிட்டேனுலகுள்ளோர்க்குச்
சாறுக்காளவாசவித்தைதவருமுன்றைகத்
தாரணியிற்செய்துகொண்டுதபசுபண்ணே. ()

சனங்களிருக்குந்தலம்-அரகர்மலை

...ர்ணையிலேசனத்திடைக்குந்தலங்கள்சொல்வேனா
பாரிலேபலையாதேபாங்குகேளாய்
உண்ணையதேர்மதுரைக்குவடமேற்காக
வுரைக்கிறேன்ளசர்மலையுபாக்குமனும
நண்ணையிலேசுனையருகில்லிருக்குமொன்று
நலமாகவுறிங்கிருசுனைகாவொன்று
வண்ணையிலேபருவியிடவுறலப்பா
வுலகதமேசீரவோதீர்த்தமென்றே. கஎஉ

சித்தர்வைப்பு

தீர்த்தமென்றவச்சுனையிலேகிடாரமொன்று
செயமானஆபக்காரமளிக்குந்தும்

நீதமென்றமேலோராருக்குள்ளேயப்பா
நேரானசித்தர்வைப்புநெடுங்காலமாச்சு
காத்தமென்றகாயசித்திச்செய்யவேண்டில்
காசினியிலனைத்தையெடுத்துச்செலவுசெய்து
வாத்தமெனப்பகற்பமுண்டுவாழ்வோர்க்காகும்
மையகக்தோராணசவைத்தால்வாயாதென்னே.

மயிலாடுமலையில்கார்த்திகைவீரவர்ச்சுனன்வைப்பு

வாய்க்கவின்னஞ்சொல்லுகிறேன்மதுரைக்கு [illegible]
மலையொன்றுமயிலாடுமேட்டதையெனப்பா
பாக்கிடமாம்மனையிற்கிணறொன்றுண்டு
பாரப்பாவதிலிறங்கிப்பாரு நீகாண
தூக்கியேகோரணடாவினைகாழ்ப்போறல்
கல்கமென்றபாளமதுவிளையுமாவுண்டு
தாக்கியேகாரணமாய்வைத்தார்நற்றுக்கொண்டு
கார்த்திகைவீரார்ச்சுனனனுவைத்தவைப்பே
வீடாகமலையில்சித்தர்வைப்புச்செந்தூரம்

குகைகதவுதிறப்பு.

வைப்பானபழனிசமலைக்குமேற்கே
மைந்தாகாடமலையென்றுநர்காட்டூரு
செப்பானகுகையொன்றதிலேயுண்டு
செந்தூராக்காட்டப்பாசித்தர்வைப்பு
மெய்ப்பானகுகைவாசல்திறப்பதற்கு
விதமதனைச்சொல்லுகிறேன்விருப்பிக்கேளாய்

ஒப்பாகச்சொன்னஉச்சாடனஞ்செயித்து
உணர்வாகநாற்றெட்டுஉருக்கானசர்ப்பே [illegible] கஎரு

செந்தூரப்பதம்—பக்குவம்.

சர்ப்பாகச்செபித்திடத் தான்திடக்கும்பாரு
[illegible] திறுாள்ளே செளருட ரை
வார்மாக்கோடிசெபயில் செந்தூரமாக
மட்டலோகம்பழுக்குமே வேதைமாக்கும்
ஓர்க்கமண்ட வங்கொளகாயசித்திட்
பிணிபானகஷ்டக்காலுவசித்திபர்சிதமாக்கும்
ஆ[illegible] சித்திக் குளிகைசித்தி
யடையா[illegible] சித்தி [illegible] போரே கஎசா

கா[illegible]க—கருமலை

[illegible] செந்தூரச்சை [illegible]
[illegible] மெடுத்துக்கொண்டு
[illegible] கணைமுச
[illegible] பணைகாண
[illegible] டோரு
ரையுமென்றிசைகொண்டுசெயக்கான்
காயப[illegible]க்கட்டிமேமகெகாக்க்
கருமலையொமமடலையிலகொண்டுறே கஎஎ

கருமலையில்பயிலமைட்டு

ஒன்றுணகலைபருகிற் இணைநென்றுணை
உத்தம[illegible]யிலபாத மையனிப்புங்

கன்றான தயிலத்தைக் கலசங் கண்ணில
　　கனப்பா முகந்துகொண்டு கருவைக்கேளாய்
கன்றான இரும்பு செம்பு லோகமொட்டில்
　　நாட்டினால் தங்கமது நலமதாகும்
உண்டான செய்தியிது யின்னங்கேளாய்
　　உரைக்கின்றேன் வெளியாக வுரைக்கின்றேனே. ( )

நப்பிமலையருகில் விபூஷணர்வைப்பு தங்கக்காசு

உரைக்கின்றேனம்பிமலைநம்பிக்கோவில்
　　லுற்றதொருசந்நிதிக்குக் கிழக்கதாக
னிரைக்கின்றேன் மலையருகில் குத்துக்கல் இரு
　　விற்குதடாவதனடியில் தங்கக்காசு
கரைக்காசுக்கற்குழிதானென்னுக்குள்ளே
　　கனகமென்றகாசதுக் கோடியுண்டே
இரைக்கின்றேனழுக்கல்செய் தழுடி
　　திறமாகவிருக்குபடா திறக்கொணாதே ௧௭௬

கதவு திறக்கத் தியானம்

ஒன்றான கல்திறக்கும்வகையைக்கேளாய்
　　உற்பனமாய் பயிரவனைப் பூசித்தேதான்
நன்றான பயிரவன்தன் தியானமோத
　　நலமான முழுக்கல் திறந்துபோகும்
பன்றான கனகத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
　　பரிவான முழுதனையடைத்துப்போடு

வின்றானவிபூஷணர்தான்வைத்தவைப்பு
மேதினியில்நடவாதேமலையிலேறே.. ௧௭௰

மருந்துமலை,

ஏறுதற்கு இன்னமொருவகையைக்கேளாய்
இயல்பாணுகுமரிக்கு மேற்கேயப்பா
கூறுவாருலகத்தோர்மருந்துமலையென்று
குறித்துவைத்தமருந்துசனையரியமாட்டார்
தேறுவாயம்மருந்தையறிவதற்கு
செய்தியென்றுசொல்லக்கேள்மேற்கதாக
ஏறுவாயம்மலையினுச்சிதன்னி
லிருக்குதடாசுனையொன்றாயிருக்கும்பாரே. ௧௭௧

பனைப்பாஷாணவேதை

இருக்கின்றசுனைக்குள்ளேபாஷாண
மியல்பானபனங்குலைபோல்கிடக்கும்பாரு
அருக்கின்றகுலையதனையெடுத்துக்கொண்டு
அழகானதீயிலிட்டுச்சிவக்கக்காச்சிப்
பருக்கின்றவெள்ளாட்டின்பாலிற்போட்டால்
பாதியிருகூறாகவெடித்துப்போகும்
குருக்கொண்டபாஷாணக்கவரிபோலக்
கோழிமுட்டைகருப்போன்றுகொள்கையாலும்

(மருந்துமலையில்-தயிலமிருப்பிடம்-அனுமார்வைப்பு)

காணுகின்றபாஷாணங்கழற்றிவாங்கி
காசுப்பணமாயேற்றவிடுகெம்பமாகும்

தோணுமென்றபாஷாணவகையிற்சேர்த்து
சுகமானகாரமிட்டுஉருக்கிவாங்கிப்
பூணுமென்றநவலோகந்தன்னிற்பூட்ட
பொன்னாகும்பத்தரையும்பொய்யாதப்பா
கோணுமென்றமனதைநீக்கக்குணமொன்றாகு
குகையிலிடபாகத்தில்வாசலுண்டே. ௧௮௩

வாசல்திறக்கநவகோண-வாலைப்பூசை.

வாசலதுகாணாமலடைத்துப்போட்டார்
மகத்தானசித்தரிடமாய்கைமாய்கை
ஊசமென்றகதவதுதான்திறப்பதற்கு
உபாயமொன்றுசொல்லுகிறேனுண்மையாகக்
காசலையாயுமலையிலிருந்துகொண்டு
கருதியேநவகோணவாலைப்பூசை
யேசலுடனைம்பதுநாள்பூசிக்கக்கா
லீஸ்பரியாள்கிருபையினால்வாசற்காணும் ௧௮௪

கிருபையினால்வாசலதுதிறக்குமானால்
கேளப்பாவுள்ளேநுழைந்துபாரு
உறுதியுள்ளவீடதுபோல்விலாசங்காணு
மொருபக்கத்தொருகிணற்றில்தயிலம்நிற்கும்
பெரியோரஞ்சுதயிலமொன்றுகொண்டு
பூரணமேயென்றுசொல்லிப்பூசிக்கேகாண
மறுபடியுங்கதவைத்தானடைத்துப்போட்டு
வந்திருந்துசெய்யுகின்றமார்க்கங்கேளே. ௧௮௫

தயிலம்வந்தமார்க்கம்

மார்க்கமந்தத்தயிலம்வந்தவகைதான்கேளாய்
மாருதிதான்மருந்துமாமலையிற்சென்று
சேர்க்கையிலேகொண்டுவந்தார்ஸ்ரீராமர்போரில்
செத்தவர்கடனையெழுப்புஞ்செய்கையாலே
போர்க்களத்தில்மடிந்தவர்கள்பிழைத்தபோது
போகாதேவாங்கிவைத்தார்புதுமைபாக
மார்க்கமுள்ளதயிலமதுகொண்டபேர்கள்
வளிவிறந்தசித்தரடா ஆகிடாமே. ௧௮௬

ஆமிந்தத்தயிலத்திற்பணவிடை தானேகொள்ள
ஆதிசதாசிவன்வணைக்குமிருந்துபாரு
ஓமிந்தத்தயிலமிதுவார்க்குங்கிட்டு
முறுதியுள்ளசித்தனென்றால்பலிக்கும்பாரு
வாமிந்தச்சாத்திரந்தான்கிடைத்தபேர்க்கு
மறுபிறவியில்லைமகத்தானசித்தன்
சோமிந்துதரித்தசிவன்சொன்னமார்க்கஞ்
சொல்லிவிட்டேன்வெட்டவெளியாகத்தானே. ()

தோற்றமெய்தல்

வெளியாகத்தோணுதற்குக்கருவைக்கேளாய்
வேதரிந்தநூல்களெல்லாம்விரைந்துபாரு
ஒழியாதஆசையெல்லாமொழித்துப்போடு
ஊர்த்துவச்சுழிமுனையையூணிப்பாரு

வழிபோட்டகற்பமுன்னவகைகளையப்பாரு
வாதவித்தைசெய்வதற்குவகையைப்பாரு
தெளிவாகவேறுதற்குத்தீட்சைபாரு
ஜெகஜாலக்கூத்தெல்லாஞ்சேரப்போகக்கே. ௧௬௬

கொங்கணர்பெருமை.

போக்கானசாத்திரங்களொன்றுமில்லைப்
பூரணத்திநூல்போலேசொல்லவொன்றாம்
நோக்கானகொங்கணர்சொல்கடைக்காண்டமில
நூனுக்கங்களதிகமுண்டுகண்டுபாரு
வாக்கானவிந்நூலுமந்நூலும்போல்
வகைவிபரமானதொன்றும்விளங்கவில்லை
தாக்கானதாக்கெல்லாஞ்சொல்லிவிட்டேன்
சோதித்தால்தெரியுமடாசுருதிச்சொல்லே. ௧௬௭

நூல்மகத்துவம

சுருதிகண்டால்சுருதிகொண்டுயேறவேணுஞ்
ஆன்மார்க்கர்க்கிந்நூலைச்சூட்டலாகா
பருதிகண்டபனிபோலவினைகள்நீங்கும்
பாரிலுள்ளோர்க்கிந்நூலைப்பகரவேண்டாம்
சருகாமலிந்நூலையீய்ந்தாயானால்
கயிலாயச்சித்தர்வந்துசபிக்கச்செய்வார்
ஒருத்தராய்க்கண்டுசொன்னமனத்துள்வைத்து
வுரத்துடனேவந்துவிமேலையின்மீதே. ௧௬௮

ஞானமலைகளிலேயேதினமும்
விருதாகுளிர்நாலைக்கவிடாதே
வைதாலேநேசித்தச்சுவந்துவெதிர்த்தாராலும்
மறவாமலிந்நாலையேகேத்துப்பேசு
ஓசைபல்வாய்பிதற்றியோர்கோர்க
ஞானக்குத்தானேதிராருவன்டேமென்று
ஆகாமனாவிகாருகுருவெல்லாந்தா
னனைந்தகுருக்பூரணமாகாலே ௧௯௧

குழிக்கல்லறை

வாருனைகுழிக்கல்லின்மார்க்கங்கேளாய்
மைமந்தனேபிரமாவின்சிரசுபோலே
கூருனாகலமணிவிரல்முப்பத்தாங்
கொள்கையமகளமணிவிரல்காலப்பத்து
விராலவிட்டபத்தாகவிரவிரவே
விசிவிலேயாழமிதாவிரலொண்டு
டேருனைஇருபுறமுமூக்குமாகும்
பெரிதானகுழிவையத்தான்பேசவேனே ௧௯௨

(குழிக்கல்லளவு-பிரம்டளவு-செயமாலைக்கணக்கு)

லேசுகிறேன்பதிறைங்குளமாய்நீளம்
பெரிதானமுகட்டமணிவிரல்கால்விதி
பாகுகேரிம்பிடியங்குலம்பத்தாகு
மாவிடையுஞ்சிவலிங்கமானவாறும்

பேசுகின்றபிரம்பதுகாசைமொழியைக்காகும்
சேர்தாக்கதீளமதுவிரல்பத்தொணூறு
ஈசுரனைருனவகுத்தருளுங்கணக்கிதுபார
யோறசெயமாலைபதினெட்டுமுகமருளீச ௧௨௫

சித்தர்வேடமறிக—போககண்டிப் பிரமாணம்

குண்டலப்பிரமாணம்—யோகவேட்டி

அறுசாகுமாராகுமதிகமாரு
மணிவிரலாலேயங்கணமாறுமாகும
யருசாக்ஷாக்கவசகுண்டலங்காதேசேரு
பரியிடைசெபபடிகபளிங்கிதமாகும
மருதசாடி பதினெனறுபதினொரு
மக்கலோயிருபுறமுமடிருந்துகொள்ளுரு
செஞ்சாறாசச்சாதிறயோகவெட்டி
செங்கீலங்கொணணைாமருறங்குலமாமமேமேர ௧௨௬

கயிலாயவாகசம்—ஆசனம்—லிங்கம்—கோவணம

மணி—கைச்சவம்

நேரானவீதிருல்விரலேயாகும
விஷடைக்காசனமபுலியாசனமுமாகும
கூறானாசலிங்கமபூசையாகும
கோவணங்காண்பூங்காவிக்கங்கையிற்
சீரானரசக்குளிகைச்செபமாலைக்குச்
செகமதனில்கிடையாதுசெய்விசேடம்

பேரானதைச் சாங்கானை உடம்புமணிப்பார
பேசரியகயிலையை யுங்குமேப்ராற்கே. ௱௪௰

சுற்றுக்கின் வெறுமையறிதல்,

மற்றுத்திதிகமா நிலையோகந்தான
மனமையுள்ள மெய்ஞ்ஞானமார்க்க மெனவே
சொக்கத்தில் சொக்கமென்றேடா மேடவுனக்கு
செல்லுலகில் பரிசுகோர்த்தவுமுணமேடா
சாப்பிடகைகாக்கமென்றசொடர்தகாகள
மைசுயிலேயேறப் பூதானமிகவுங்கொஞ்சம
மோகத்திலைகவனிளனை நாகமேலேறும்
மனாக் காமப்போனை மனவறிந்துகொண்டே
பேயாக — மெஞ்ஞானமார்க்கம்.
ஆதியந்தோப்பிரமா பக்திக்கு ஞானம்
லைசக வயமறிபை சபத்துமறிந்தாறு மிவ்
அறிவாசியலையாக்குறித்துக்காட்டா
கோயிலையாட்டர்ட மெங்குரு நந்த உக்கன்டாக
தியமஞ்சிவனுடைய பெலியைக்கண்டா
பேரானசிலயோசரிவு மெஞ்ஞானி
செறிபானசிவக்கெல்லாமறிவேடாசா
கிலைத்தும் ஒருமனதாய் நீதிடுவீர். ( )

யோகத்தத்திகாரி,

நிலைத்திடம் வென்றது நிலைக்கும் பட்டான
நிலைகுலக் கொழுக்மேல் பொருத்த பார

கலைத்திடமொன்றாலுங்கலைக்கப்போகா
கனத்தகலமுள்ளவொருராசிசேர்ந்தோர்
மலைத்திடமொன்றாலுமலைப்பாரோதான்
வச்சிரம்போலறிவுடையமக்காள்மக்காள்
உலைத்திடமொன்றபுத்தியுலகிலுள்ளோர்
ஓரோகோகோவொருகோடிவலுத்தகாணேர்.

கற்பி பொய்வேடர் நிலை.

காணுநீளவன்வாதமென்பார்யோகமென்பார்
கற்பமுண்ணப்போறமென்பாருண்டேனென்பார்
பூணுவேனைதீட்சைபத்தும்பெற்றேனென்பார்
பூரணநூல்பாராதபுலையரப்பா
தாணுவாய்நின்றபராஞ்சோதிகாணார்
சதாசிவன்றனையந்தாய்போல்பூசைசெய்வார்
ஊணுக்காலலைந்துகொட்டமட்டைப்பேச்சை
யுரைத்துநின்றுகேளாதேயகலப்போவே, ௱௬௬

சித்தர்மரபுளோர்க்குரைத்தல்.

சேரவென்றுசொன்னதுதானுனாமக்கா
புகழ்பெரியசித்தருடமரபுள்ளோரைக்
கூடவென்றுதர்க்கமிடுமூலகமான்பர்
கூட்டுறவைவிட்டுவிட்டுகுன்றிலேறு
தேடவென்றுசித்தருடன்சேரவேணுந்
செப்புவார்வேதாந்தத்திறந்துசொல்வார்

ஆமென்றுவலையாதேகற்பக்கொள்ளாய்
அப்பனேயோகமுற்றுலதிகப்பேறே. உஎ

பேறறிதல்.

பேறென்றுசொல்வதுதான்ஞானப்பேறு
பேசரியவேதாந்தமபெற்றபேறு
வீரணதுபூரணநூல்பார்க்கபேர்கள்
ஞானமையெனாதுநிலயோகசித்திதபேறு
வாமென்றகாயசித்தியானபேறு
மகத்தானசித்திவிகியறிகபேறு
ஆமென்றமூர்க்கமனையுடைபேறு
போகோகோசெவுனசித்தியுநிட்பேறே உஅ

வயிராக்கியம்பூணல்—ஆக்கைநிலையாமை.

நுகிபாசித்தனைக்குமாகநீவெகுளரு
ஆர்கமாமனமல்லோவிகற்குசூலம
காமகியாங்குணமலக்துசார்க்காரருள்
பூலோகமாய்மையெல்லாமவிட்டகாறும்
கருதியமனமுருகிராசையானலை
செல்லிவாணுடதபடாதுசித்தியச்சு
யிறுசால்லெலக்கலக்துநாணமபார்க்கால
மோற்றமாயமோமேவிழுந்துபோமே, உகூ

பெரியோர்பெருமை

விழுக்கிராக்துபோகிறதேபோயல்லால்
மெய்ஞ்ஞானமவந்தவர்கள்காணரப்பா

பூரணசூத்திரம்,

தோற்றங்கிருந்தவண்டமெல்லாஞ்சேர்த்தாக்காய்
சதுர்த்வாரங்கோடியிலேயிலையான ஞானமும
வெற்றிருக்கலைக்குயிருக்காலுங்காண
மாணிடரில்லாதவணிடமாமியப்போக
சாற்றுகிறதங்கன்னையுந்தப்பெரியோர்போலத்
தாரணியிலேயிருப்பார்பெரியோர்தானே உ௱௧.

சமயக்கோள்.

தாமென்றதலைக்கியானையறிந்தாலென்ன
கர்மமொருமையையுற்றல்கவிழ்ப்போகும
யாமென்னபதிராசையுந்தமாயைபோக்கி
மனாபுருடப்பூரணத்திலன்புசேர்ந்த
சேவென்றயிருந்தவற்குயிக்கனையுமெயதுங்
குலைபத்திறசமயக்குறூடாகேட்டோர்
தேனென்றசிவபூசைசத்திபூசை
செரிந்தவனேசிவயோகிசித்தனேமே உ௱௨

இந்நூலின் தொகைக்கியன்றநூலின்பெயர்,

ஆதிமற்றசித்தாந்தஞ்சகிந்நூல்தேறு
மற்ளை பூசையிருந்தாலும்வேணும்
தாமென்றதீட்சையிருந்தாலும்வேணும்
சாதகமாய்ஞானகதிநாலும்வேணும்
வேதமறைவாதமிருந்தாலும்வேணும்
இயல்பானகாலங்கண்டிருந்தாலும்வேணும்
வாயமாறசார்வுக்குச்சட்டநூதா
னைவத்தாரேவெளியாகவாரந்தானே, உ௱௫

கல்வியொழுக்கம்,

வெளியாகச்சொல்லுவரோ வேதநூலும்
வேதாந்தியாருக்கலக்கம் வேறுங்
களியாகவகைத்தேசருவைச்சொன்னல்
கழுதையவன்கரையேறமாட்டானேபோபோ
களிவாகமனதுள்ளேயடக்கமானால்
கருதியாஞ்சித்திக்குஞ்சித்தனுமாவான்
தெளிவாகப்பேசுவார்சித்தர்போகர்
திறப்பதாற்செடமழிந்தது னிகாணே ௬௯

ஏகபாதவிளக்கம்.

ஞானமென்னயோகமென்னஇரண்டுமொன்று
நலமறியாமாட்டானைமெய்வேறென்பார்
பானமென்னவமுர்தமென்னஇரண்டுமொன்று
பண்பறியாப்பாவிகடானைக்கவென்பார்
மானமென்னஈனமென்னவிமதிமென்ன
மையமென்னவானமென்ன ஆணபெண்ணென்ன
ஞானமென்னவுலகமென்னசாதியென்ன
கருதிப்பாரொருகுருக்காணுங்காணே ௭௰

அறம்பல-பவபலன்-சமயோர்,

பூசபலன்,

ஏறுகின்றதர்மதுசெய்வாருகில்
காசினியிலவனுக்குமனைபிறக்குமாரும்
கோணாதேபோவதனைச செப்பாருகில்
சொன்னவுங்காயமலொட்டக்குதரக்காக்கார்

உணவேசியோகந்துசெய்வானுநி
லுயிர்துகான்மோக்ஷமெய்துமுண்மையுண்மை
பூணவேபூசைசெய்தால்சிவத்துக்காகும்
பூசையென்னமனக்களிந்தால்புகழ்மாச்சே, ()

அனுபவர்ஞானக்குறி,

ஆச்சப்பாகரிவல்லோபூரணஞ்சா
னாகாமனமுருகவுருகைமெக்க
கர்ச்சடாகினையவிகாருகனனொஞ்சாக்குங்
காயசித்திஞானசித்திகிட்டுமாகும்
பூச்சப்பாஞானிகனைபூரிவாக்கில்
பூரணமேசெய்யவென்பானபூசையென்பான்
பேச்சப்பாபெக்கவுந்தான்மறக்குச்சொல்வான்
பேசாமல்மனமுருகாப்பெரியமாட்டே,

உலகாரியக்குழுவறிதல்,

பெருமையென்னவாழ்வென்னகீர்த்தியென்ன
பேசரிசனைபாக்கியசித்தியென்னபிதிர்க்களென்ன
அருமையென்னசுகமென்னகோவிந்தலமென்ன
அதீதமென்னஅரகராசிவாயமென்ன
உரிமையென்னவுமையென்னசங்கமமென்ன
வுலுக்கமென்னசுவென்னகற்பமென்ன
கருமையென்னசெம்மையென்னகலவியென்ன
காசினியில்நரகமென்னசொர்க்கமென்ன,

என்னவேகுருவென்ன சீடனென்ன
இயல்பென்னவியல்புகெட்டுப்போனதென்ன
வன்னமிகுஞ்சாதியென்ன நீச்சமென்ன
மாய்கையென்னகற்பமென்ன அறிவதென்ன
பெளனமென்னமனமென்னச் சீர்தானென்ன
பொல்லாததாயென்னபிறப்பதென்ன
முன்னென்னபின்னென்ன முறைதானென்ன
முடிவறிந்தோன்சிவயோகி மூர்த்தியாமே
மூர்த்தியென்று முத்தியென்று மிரண்டுஞ்சொல்வார்
முக்கியமென்பார் சிலதெலைமூடர்மூடர்
ஆர்த்தியென்றபூரணந்தானல்லாதுண்டோ
யதிற்பிறந்ததைத்தானவகை யல்லதுண்டோ
தீர்த்தியென்றவகையறிந்து சித்தரானார்
கிலேசமில்லாஞானியென்று சிவயோகரானார்
தீர்க்கியெனறரிஷியாகு முனிவரானார்
சிவயோகியென்றதிருநாமந்தானே ௨௰௨

ஒடுக்கமுணர்வரிதல்,

திருவுடையநாமமென்ன சிவயோகந்தான்
செகத்திலுள்ளோர் செய்வதொன்றுஞ்செம்மை
அறிவுடையதாயிலுடை ஆட்டு ஆட்டு (யல்ல
ஆதியென்றசிவனுட்டுஐவராட்டு
கருவுடையோரறிந்துகொள்ளுமீதல்லாமல்
காசினியோர்சொல்வதிலேகதையொன்றில்லை

பூரணசூத்திரம்.

மருவுடையபூவினிட வாசம்போல
மனமுருகிப்பூரணத்தில் மாளுமானால். உயிர

ஆதிவஸ்து-அநாதிவஸ்து.

மாளாமலாண்டிருந்தால்யோகியாச்சு
மார்க்கமதப்படிதானே மெய்ஞ்ஞானிக்கும்
ஆளாமலாண்டிருப்ப தாணுக்காயும்
ஆதிவஸ்து அநாதிவஸ்துவெனநிந்தாணுங்
கேளாமற்கேட்டிருப்பார் நடனவோசை
கிரியையொடுமனமங்கே புக்கிப்போகும்
வாளனைவாழ்வுசிவ யோகவாழ்க்கை
மற்றெல்லாமாய்கையெனு வாழ்க்கையாமே

நாலினொருகை வகையின்பம.

ஆதித்தநாற்றுப் பதினாறுக்கு (ண்கோர்
மாடக்கினைத்த பொருளெல்லாம் வெளியாச்செ
ஆதித்தவுலகத்தி லிர்நாலகிட்டி
உலகத்திற்சித்திக முண்டாப்போச்சு
தமிழ்சூத்திரத்தைக் கெணியாதிருந்தால்
தலைவெறித்துப்போகுமடாசத்தியஞ்சொன்னே
ட-மிந்தப்படிசொன்ன யோகிக்கியவாய்
நலமானபூரணசூத்திரந்தானுமற்றே,

அகஸ்தியர் பூரணசூத்திரம்.

முற்றிற்று.

T.10175